

வடபகுதி மக்களின் குறைகளை ஆராய்தல்!

கூட்டு அரசாங்கத்திலும் தனியார்மயத் தாரைவார்ப்பு

பொருளாதார நெருக்கடியால் அமிழ்ந்து போயிருக்கின்ற மைத்திரி - ரணில் அரசாங்கம், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்பவும் நவ லிபரல்வாத பொருளாதார செயற்திட்டங்களுக்கு ஏற்பவும் அரசு நிறுவனங்களின் தனியார் மயமாக்கலை துரிதப்படுத்தியுள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது.

முன்னைய அரசாங்கங்களிலும் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் பலவீனமான முகாமைத்துவத்திலும் பாரியளவு நட்டமடைகின்ற அரசு நிறுவனங்களை காரணங்காட்டி அவற்றின் சுமையிலிருந்து மக்களை மீட்கும் போர்வையில் ஏனைய நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்குவதற்கும் தற்போதைய அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வருகிறது.

ராஜபக்ச அரசாங்கத்தில் அவரது குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்களின் வசமிருந்து வந்த எயர் லங்கா நிறுவனம் தற்போது 62 மில்லியன் ரூபாய் கடனில் சிக்கியுள்ளதோடு அந்த நிறுவனம் தொடர்பாக தமக்கு இருக்கும் ஒரே தீர்வு அதை விற்பதை தவிர வேறு வழியில்லையென அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது.

அரசாங்கத்தின் உள்ளக தகவல்களின் படி உண்மையில் இந்த தனியார் மயமாக்கல் யோசனை கடந்த மே மாதத்தில் சர்வதேச நாணய நிதியம் முன்வைத்த முன்மொழிவுகளாகும். விமானச் சேவைக்குரிய 03 விமானங்களை வெளிநாட்டு விமான நிறுவனத்திற்கு குத்தகை முறையில் விடப்பட்டிருப்பதுடன் நிறுவனத்திற்குரிய

விமான நிலையத்தின் பொதிகளை ஏற்றி இறக்கும் போக்குவரத்தையும், உணவு வழங்கும் துறையையும் பொறியியல் துறையையும் தனியாருக்கு தாரைவார்க்கும் நடவடிக்கையை எடுத்துள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

இதற்குப் புறம்பாக அரசாங்கம் மிஹின் லங்கா, மத்தள விமானநிலையம், அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம், லங்கா ஹொஸ்பிட்டல் மற்றும் இரண்டு ஹோட்டல்கள் அடங்கலாக ஆறு நிறுவனங்களை விற்பதற்குத் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதேபோன்று அரசாங்கம் கடந்தொழில் கூட்டுத்தாபனத்தை தாரைவார்க்கும் நடவடிக்கையை எடுத்துவரும் அரசாங்கத்தின் புதிய தனியார்மய முயற்சியும் இலங்கைத் துறைமுகத்திற்குச் சொந்தமான கொழும்புத் துறைமுகத்தின் கிழக்கு

இறங்குதுறையை விற்பதாகும். கொழும்புத் துறைமுகத்திற்குக் கூடுதலான வருமானத்தை ஈட்டக்கூடிய இந்த இறங்குதுறை போதுமான அபிவிருத்திகளை மேற்கொள்ளாது போர்ட் சிட்டி திட்டத்தை சீனாவுக்கு கையளித்தமைக்குக் கைமாறாக இதை ஒரு இந்திய நிறுவனத்திற்கு கையளிப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல முக்கிய அரசு நிறுவனங்களான இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம், மின்சார சபை, தேசிய நீர் வழங்கல் வடிகாலமைப்பு சபை, விமான நிலையம் மற்றும் விமானச் சேவை நிறுவனம் மற்றும் துறைமுக அதிகாரர் சபை என்பவற்றை (Structural reforms) கட்டமைப்பு சீர்த்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென சர்வதேச நாணய நிதியம்

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்...

நீதியான தேசம்! நியாயமான சமுதாயம்! அடிமையில்லா மனிதன்!

எமக்கு வாகனங்களை வழங்குவதாகக் கூறி கோப் கமிட்டியை ஜிழிவு படுத்துகிறது அரசு!

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் அரசியற் குழு அங்கத்தவர் தோழர் சுனில் ஹந்துன் நெத்தி

கோப் கமிட்டியினால் எதுவித வாகனத்தையும் கேட்காத சந்தர்ப்பத்தில் 9 கோடி ரூபாய் பெறுமதிவாய்ந்த இரண்டு வாகனங்களை பெற்றுக்கொடுப்பதாக அரசாங்கம் ஞாயிற்றுக் கிழமை பத்திரிகையொன்றில் செய்தியை பிரசுரித்தது கோப் கமிட்டியை இழிவு படுத்தும் நோக்கிலேயே என மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தோழர் சுனில் ஹந்துன் நெத்தி தெரிவித்தார்.

எமக்கு வாகனங்களை வழங்குமாறு கடித மூலம் அல்லது வாய்மூலம் யாரும் அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் கோப் கமிட்டியின் குறைபாடுகள் தொடர்பாக நாம் அரசாங்கத்தை அறிவுறுத்தினோம். இதில் தற்போதுள்ள 5 உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும், மொழிபெயர்ப்பாளரை நியமிக்க வேண்டும் என்றும், கோப் கமிட்டியின் அங்கத்தவர்களுக்கு துறைசார்ந்த பயிற்சியளிக்க வேண்டும் என்றும் தேவைக்கேற்ப கணணி இயந்திரங்களை வழங்க வேண்டும் என்றும் ஆவணங்களை பாதுகாப்பதற்காக களஞ்சியசாலை வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் விசாரணைகளை நடாத்துவதற்காக உரிய

சட்டத்துறை அதிகாரிகளை நியமிக்குமாறும் கோரியிருந்தோம். ஆனால் அக்கோரிக்கைகள் தொடர்பாக கவனம் செலுத்தாமல் அரசு எமக்கு வாகனங்களை வழங்குவதற்கு முயற்சிக்கின்றது.

எனக்கு பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்ல கட்சியினால் வாகனம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்று கோப் கமிட்டிக்குச் செல்ல வேறு தனியான வானம் எதற்கு? நிதிப் பற்றாக்குறை உள்ளதாகக் கூறும் அரசு இவ்வாறு வாகனங்களுக்காக நிதியை வீணாக்குவது ஏன்? நாம் கேட்காத வாகனங்களை எம்மீது தனிப்பதற்கு முயற்சிப்ப ஏன்? வேறு எதற்கும் அல்ல எம்மை இழிவு படுத்துவதற்காகும். கடந்த ஆகஸ்ட் 09ம் திகதி 19 அரசு நிறுவனங்களின் அறிக்கையை கோப் கமிட்டியினால் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தோம்.

எவன்காட் நிறுவனம் செலுத்த வேண்டிய 25 கோடி ரூபாவை அரசு நிராகரித்தமை, மருந்து கூட்டுத்தாபனம் கோடிக்கணக்கான பெறுமதிவாய்ந்த மருந்துகளை அழித்தமை, மின்சார சபையின் நெருக்கடிகள் தொடர்பான அறிக்கைகள் போன்ற

விடயங்கள் இதில் அடங்கியிருந்தது. கடந்த வாரம் பத்திரிகைகளில் இந்த செய்தியே தலைப்பு செய்தியாக பிரசுரிக்க வேண்டியிருந்தது, அதற்கு பதிலாக கோப் கமிட்டிக்கு வாகனங்களை வழங்குவதாக செய்திகளை நிர்மாணித்து பிரசுரிப்பது கவலைகிடமான நிகழ்வாகும் என தோழர் சுனில் ஹந்துன் நெத்தி மேலும் கருத்து தெரிவித்தார்.

விஷ ஊசியின் கொடூரம்

யுத்தத்தின் பின்னரான போர்க் கைதிகளுக்குப் புனர்வாழ்வு என்ற போர்வையில் சிறைவைக்கப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு விஷ ஊசி மூலம் அவர்களின் வாழ்வைச் சீரளித்ததாகக் கடந்த ஆட்சியின் இராணுவத்துறை மீது தமிழ் தரப்பினரால் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளதை நாடறியும். இதில் உண்மை எதுவும் இல்லையென்றும் அப்படியானால் பரிசோதனை செய்யலாம் என்றும் இன்றைய ஆட்சியாளர்களால் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. எந்த நாட்டின் முதலாளித்துவ அரசுகளும் தமது வாக்கத்தின் தளம்பல்களை விட்டுக்கொடுக்க விரும்பாதவையாகும். அவர்களின் அரசுக்களுக்கான நிர்வகிப்பின் இயக்க சக்திகளின் பிரதானமானவை பாராளுமன்றம், இராணுவத்துறை, காவல்துறை அரசு நிர்வாகங்கள் ஆகியனவாகும். இந்த நிலையில் வைத்து அரசுக்கெதிரான பாரியதொரு ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்க வேண்டும்.

இன ஒடுக்கக் கொள்கைகள், எந்த நாட்டு முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது. எமது நாட்டிலும் இனத்துவ கொள்கைகளை பரப்பி ஆட்சி நடாத்தி வந்துள்ளதில் வியப்பில்லை. எமது நாட்டு முதலாளித்துவ அமைப்பின் இராணுவத்துறையுடன் சர்வதேச முதலாளித்துவ நாடுகளின் இராணுவத்துறை தொடர்புள்ளது. அந்த நாடுகளின் இராணுவத் துறை மனித நேயம் மிக்கதென்று எவராலும் கூறிவிட முடியாது. சில நாடுகளின் இராணுவத்துறையில் விஷ ஊசியேற்றல்கள் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். ஏனெனில் உலக முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு தமது வாக்க நலன் சார்ந்த அரசுகளுடனேயே நல்லுறவை வைத்துக்கொள்ள ஆர்வம் அதிகமிருக்கும். அந்த வகையில் எமது நாட்டின் அமைப்பை பாதுகாக்க எல்லா வழிகளிலும் உதவிகள் புரிவன.

ஆயுத உற்பத்தி செய்து அதிகலாபத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் நாடுகள் உலகில் பிரச்சினைகள் வளர்வதை விரும்புவன. அண்மைக் காலத்தில் கொத்துக்குண்டுகள், இராசயனக் குண்டுகள் எமது நாட்டின் இன யுத்தத்தில் பாவிக்கப்பட்டதான தகவல்கள்

பதிவாகியுள்ளன. போரின் பின்னரான கைதிகள் மீண்டும் செயற்படாமல் இருப்பதனை உறுதிசெய்வதற்காக விஷஊசி ஏற்றப்பட்டதாக சில தமிழ் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். போரில் வெற்றிபெற்ற அப்போதைய ஆட்சியாளர்கள் தமது பொருளாதார வளத்தின் மூலம் வெற்றிபெற்றிருக்கவில்லை. ஆட்சிக்கு எதிராக போராடியவர்களும் சர்வதேச ஆதரவையும் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆதலினால் சர்வதேச ஆதரவை அரசு தனக்கு சாதகமாகிக்குக் கொண்டது. இது தமிழ் சமூகம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கசப்பான பாடமாகும். இன ஒடுக்கலுக்கு எதிரான தமிழ் சமூகத்தின் கோசத்தில் இன்னும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. தமிழ் சமூகத்திற்கு யுத்தத்தின் முன்னரான காலப்பகுதியிலிருந்த பிரச்சினைகளுக்கான போராட்டமே நடைபெற்றது. யுத்தம் முடிந்த பின்னர் நாடு பொருளாதார ரீதியில் பாரிய பின்னடைவை சந்தித்துள்ளது. இப்போதைய தமிழ் சமூகம் வேறுபல பிரச்சினைகளுக்கு ஆட்பட்டிருக்கின்றது. யுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகள், சொத்தழிவுகள், மற்றும் அங்கவீனங்கள் பிரச்சினைகள், விதவைகளின் நிலை, அனாதைச் சிறுவர்களின் கலாச்சார, பண்பாட்டுச் சீரளிவுகள் ஆகியனவைகளினால் இவர்களின் எதிர்காலம் ஐம்பது ஆண்டுகள் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளன.

உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டிய வாழ்வியற் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்குமாறு அரசை வலியுறுத்த வேண்டும். எங்களுக்கு ஒரு நாடோ அல்லது இனத்துவ அதிகாரமோ வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுப்பதால் பயனேதும் இல்லை. அதற்கான காலம் கடந்து விட்டதை உணர வேண்டும். இலங்கையின் இன்றைய நிலையில் பெரும்பான்மையான சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் முதலாளித்துவத்தின் கோரப் பிடிக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றது. இதிலிருந்து மீள்வதற்கான சரியான அரசியல் மாற்றம் தேவையாகும். உண்மையான மீட்சியை ஆட்சியினரால் பெற்றுத் தர முடியாது. கடந்த போன பாதிப்புகளுக்கு எந்த நீதியான நிவாரணமும் பெற்றுவிட முடியாது. விச ஊசி விவகாரமும் இவற்றுள் ஒன்றாகும்.

எதிர்கால சந்ததியினரைக் கருத்தில் கொண்டு "போர்ட் சிட்டி" திட்டத்தை தீவிரநிறுத்த வேண்டும்!

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி என்பது சிறியதொரு குழுவின் சொகுசுக்காக மட்டும் நிர்மாணிப்பதற்கு அப்பாற் சென்று, எதிர்கால சந்ததியினரையும் கருத்தில் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டுமென என மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் தெரிவித்தார். எனவே வருங்கால சந்ததியினருக்காக குழலை பாதுகாப்பது தொடர்பான கருத்தைக் கொண்டு கொழும்பு காலிமுகத்திடல் பகுதியில் நிர்மாணிக்கும் "போர்ட் சிட்டி" திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

"போர்ட் சிட்டி" நிர்மாணிப்பு பணிகளை மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என இன்றைய கூட்டரசாங்கம் எடுத்த முடிவு தொடர்பாக கருத்து வெளியிடுவதற்காக கடந்த 22ம் திகதி மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலமையகத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்த செய்தியாளர் மாநாட்டின் போதே தோழர் அநூர திசாநாக்க இக்கருத்துக்களை தெரிவித்தார்.

ஒரு திட்டத்தை நிர்மாணிக்கும் போது குழல் மாசடைவு, வீண்விரயம், சர்வதேச அரசியலில் ஏற்படக் கூடிய இலாப, நட்புங்கள் போன்ற விடயங்களைப் பிரதானமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இந்த "போர்ட் சிட்டி" திட்டத்துக்காக சீனா 133 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் நிதியை ஒதுக்கியிருக்கின்றது. இந்த நிதித்தொகையையும் எமக்கு வரக்கூடிய தீங்குகளையும் கூட்டி, கழித்து வரும் பாதிப்புகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் உண்மையில் எமக்கு நட்புத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஒரு நாடு என்ற ரீதியில் எமக்கு பெரும் இழப்புகளை சந்திக்க நேரிடுகின்றதை அவதானிக்க முடியும்.

எனவே நாட்டின் குழல் பிரச்சினைகளை கருத்தில் கொள்ளாது, வருங்கால சந்ததியினருக்கு உரித்தாக வேண்டிய சிறந்ததோர் குழலை உரித்தாக்கிக் கொடுப்பது நம் அனைவரினதும் கடப்பாடாகும். எனவே குழற்பாதுகாப்புச் சட்டங்களுக்கு மாறாகவும், நிதி ரீதியாகவும் நட்பும் ஏற்படுத்தும், நாட்டின் இறைமையை கேள்விக் குறியாக்கும் இத்திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும் என தோழர் அநூர திசாநாயக் இங்கு தெரிவித்தார்.

சென்சுக்கி

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் வெளியீடு
464/20, பன்னிபட்டிய வீதி, பெலவத்த, பத்தரமுள்ள.
Tel:0112-785612, E-mail niyamuwanews@gmail.com

குற்றங்கள் பற்றிய இரகசியத்தை உடனடியாக வெளியிட வேண்டும்!

2005 ஆம் ஆண்டு முதல் 9 வருடங்களாக நாட்டை ஆண்ட ராஜபக்ஷவின் ஆட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் இருதருவங்களாக பிரிந்து ஒருவர் ஒருவருடைய திருட்டுக்களின் பைல்களை வெளியிடப்போவதாக அச்சுறுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் இன்னமும் மக்களின் வாழைக்குலையை வெட்டியது (மக்கள் சொத்தை திருடியவர்கள்) யாரென்பது வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இந்நாட்டு மக்களின் சொத்துக்களைத் திருடியது யாரென்பது மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அவர்களிடம் இரகசிய தகவல்கள் இல்லை. இரகசிய தகவல்கள் திருடியவர்களுக்கும் அவர்களோடு தேனிலவு நடத்தியவர்களுக்குமே தெரியும். மக்கள் அதை வெளியிடும் வரையில் பாத்துக்கொண்டிருக்கின்றர்

ராஜபக்ஷாக்கள் செய்த திருட்டு வேலைகள் மற்றும் குற்றச்செயல்கள் பற்றிய பல தகவல்கள் தம்மிடம் இருப்பதாகவும் ஸ்ரீ.ல.ச.கட்சியை இரண்டாக உடைத்து புதிய கட்சி அமைத்தால், அவைகளை வெளியிடப்போவதாகவும் அவற்றை வெளியிட்டால் ராஜபக்ஷாக்களுக்கு வீதியில் தொடர்ந்தும் அலைந்து திரிய வேண்டி வருமென ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன மாத்தறையில் வைத்து ஆக்ரோஸமான கருத்தை வெளியிட்டார். அவர் கூட்டு அரசாங்கத்தின் ஒரு வருட பூர்த்தியின்போது நடைபெற்ற நிகழ்விலேயே இதனைத் தெரிவித்தார். ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன ராஜபக்ஷாக்களுக்கு பகிரங்கமாக அச்சுறுத்தல் விடுத்த முதல் சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். அது வேறு கதையாகும். இதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருப்பது மைத்திரிக்கு தெரிந்த ராஜபக்ஷாக்களின் இரகசியம் என்ன? அது சாதாரணமான இரகசியமாக இருக்க முடியாது. மைத்திரி சொல்வதைப் போல வெளிப்படுத்தினால் ராஜபக்ஷாக்களுக்கு "வீதிக்கு இறங்கும்" அளவுக்கு பெரிதாகும். அதனால் இந்த இரகசியம் பாரிய குற்றச்செயல்கள் பற்றிய இரகசியமாகும்.

இதற்கு முன்னர் மைத்திரி மகிந்தவின் அரசாங்கத்திலிருந்து விலகி ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு வந்தபோது மகிந்தவும் இதேபோன்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார். அது இவர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவரிடம் இருப்பதாக கூறும் இரகசியமும் பைல்களும் அவர்களின் குடும்ப இரகசியமோ தனிப்பட்ட ஆவணங்களோ இல்லையென்பது மட்டும் தெளிவு. அப்படியானால் மக்களுக்கு அக்கறையில்லை. ஆனால் இங்கு கூறப்படுவது நாட்டை ஆண்டபோது இடம்பெற்றுள்ள நிதி மோசடி பற்றிய தகவல்களாகும். அதனால் அவைகள் பற்றி மக்கள் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளைத் தேவையானபோது பாவிப்பதற்கான "துருப்புச் சீட்டாக" மறைத்து வைத்திருப்பதும் அவைகளைக் குறிப்பிட்டு அச்சுறுத்தலை மட்டும் விடுவதும் பாரிய குற்றமாகும்.

மைத்திரி பற்றி மகிந்தவிடம் உள்ளதாக கூறப்பட்ட பைல்கள் இந்நாளவரையில் வெளியிடப்படவில்லை. அது மைத்திரிக்கு இருக்கும் பயத்தினாலா, அதையும்விட கூடுதலான பைல்கள் தமது கும்பலுக்கு எதிராக மைத்திரியிடம் இருப்பதாலோ என்பது தெளிவில்லை. இப்போது மைத்திரியிடம் இருப்பதாக கூறப்படும் ராஜபக்ஷாக்களின் பைல்கள் நிரம்பி இருக்கலாம். அதனால் செய்ய வேண்டியது மைத்திரி அவர்களது புதிய கட்சி அமைத்தால் மட்டும் வெளியிடுவதற்கோ புதிய கட்சி அமைக்காவிட்டால் வெளியிடாதிருப்பதற்கோ மறைத்து வைத்திருப்பது அல்ல மக்களுக்கு அவைகளை வெளிப்படுத்தியாக வேண்டும். அது ஜனாதிபதியின் கடமையாகும். இல்லாவிட்டால் மகிந்தவைப் போன்றே மைத்திரியும் அச்சுறுத்தல் காரரின் அணியில் வீழ்வது தவிர்க்க முடியாது.

இது பற்றிய கேள்வியின்போது பல மருத்துவர் அமைச்சர் ராஜித சேனாரத்ன அந்த இரகசியங்கள் ம.வி.முயின் அவசரத்திற்கு வெளியிடப்போவதில்லையெனவும். தேவையான நேரத்தில் அவற்றை வெளியிடுவதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். மைத்திரியிடம் இருப்பது மகிந்தவின் குடும்ப இரகசியமென்றால் எங்களுக்கோ மக்களுக்கோ தேவையற்ற விடயமாகும். ஆனால் இவைகள் முன்னைய ஆட்சியின்போது அரசு தலைவர்களினதும் அவரது கும்பலினதும் நிதி மோசடி பற்றிய இரகசியமென்றால் இவற்றைத் தாமதமின்றி வெளியிட்டாக வேண்டும். ஜனாதிபதி மைத்திரிபால பெற்ற மக்கள் ஆணையென்பது மகிந்தவின் ஊழல் மோசடிக்கு எதிரான மக்கள் ஆணையென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

முற்போக்கு சக்திகளுக்கு நாம் விடுக்கும் அழைப்பு!

கடந்த பல சகாப்தங்களாக முற்போக்கு சக்திகள் தத்தமது அரசியற்பார்வை ஊடாகப் பல்வேறு விடயங்களில் கருத்துக்களை முன்வைத்து வந்துள்ளனர். அத்தோடு தத்துவார்த்த அடிப்படையில் தத்தமது கொள்கைகளை இந்நாட்டுக்கு பயணிக்கும் என்பதாகவும் சரியான திசை தம்முடையன என்பதாகவும் கொள்கை பரப்புவது அல்லாமல் ஏனைய அமைப்புகளைக் குறை கூறியும் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். இதனால் லாபம் அடைந்தவர்கள் யார் என்பதனை ஒரு கணமும் சிந்தித்ததில்லை வருங்காலத்திலும் அதேபோன்று செயற்பட்டால் இடதுசாரித்துவ இலட்சியத்தை அடைவதை தள்ளிப்போடுவதற்கே உதவும். எனவே கருத்துப் பறிமாற்றல்களில் நம்பிக்கை வைத்து இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்தவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வது மக்கள் நலன் சார்ந்த வருங்காலத் தேவையாகும்.

தற்காலத்தில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரே முதலாளித்துவ வர்க்க அரசியலாளர்களுக்குச் சிம்மசொப்பனமாக திகழ்கின்றன. ஏனெனில் அரசு இயந்திரத்தை இழுத்துச் செல்லத் தடையாக இருப்பது மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் ஆக்ரோசமான எதிர்ப்பினால் ஆகும். மக்கள் சக்தியை வீதிக்கு இழுத்துவரும் வல்லமை வேறெந்த இடதுசாரி அமைப்பினரையும் விட மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு அதிக பலம் இருக்கின்றது என எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களை அவதானித்தால் உணர முடிகின்றது. அந்நிய ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகளின் செயற்பாட்டால் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்படப் போகும் மீளமுடியாத ஆபத்தை முன்கூட்டியே தெளிவுபடுத்திச் செயலில் இறங்க ஆயுத்தமான நிலையிலுள்ள பேரியக்கம் மக்கள் விடுதலை முன்னணியாகும். இதனையே மாற்றுக் கொள்கையுடைய இடதுசாரிகளும் உணர வேண்டும். மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலும் கடந்த காலத்தில் சிற்சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இன்றைய எமது நாட்டின் அரசியற் சூழ்நிலை என்னவென்பதை ஒருகணம் பார்ப்போம். பாராளுமன்றத்தில் ஆழும் வர்க்கத்தை சேர்ந்த முதலாளித்துவ தலைமைகள் ஒன்று சேர்ந்து ஆட்சி புரிகின்றன. இவைகளின் கூட்டிலிருந்த ஒரு கட்சியை சேர்ந்த பிரிவினர் கூட்டு எதிர்கட்சியென்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அரசுக்கு எதிராக குரல் எழுப்புகின்றன. இது "பாணை சட்டியைப் பார்த்து நீ கறுப்பு" என்பதைப் போல அவர்களின் அரசியல் நோக்கத்திற்கும் ஆழும் தரப்பினருக்கும் அடிப்படைக் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் கொள்கை வர்க்க மாற்றத்தை நோக்கியதாகும். ஆர். சம்பந்தன் ஐயா தலைமையிலான எதிர்கட்சி பாராளுமன்ற சம்பிரதாய எதிர்கட்சியாகும். இதன் நோக்கமும் வர்க்க ரீதியான மாற்றத்தை நோக்கியதல்ல.

இன்றைய சமூக அமைப்பில் தமிழ் மக்களுக்கான அதிகார அமைப்பு அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தத்தின் ஊடாகக் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை அதிகமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. மத, இனத்துவ அதிகாரத்தை இலகுவில் நீக்க முடியாது. முழு நாட்டுப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்காக மக்கள் விடுதலை முன்னணியுடன் இணைந்து குரலெழுப்ப தமிழ் முற்போக்கு சக்திகள் முன்வரவேண்டும். சிங்கள, முஸ்லிம் முற்போக்கு சக்திகளுடனும் தோழமை உறவு கொள்ளவும் முன்வர வேண்டும். அமெரிக்க இந்திய உறவின் மூலம் தமக்கான அதிகாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்று சிலர் விரும்புகின்றனர். தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பை எதிர்கட்சிப் பாத்திரத்திலிருந்து தூக்கியெறிவதை தடுத்து நிறுத்த மக்கள் விடுதலை முன்னணி உதவியுள்ளதை மறந்த விட முடியாது.

எனவே நீதியும், நியாயமும் நிலைபெற மக்கள் விடுதலை முன்னணி செயலாற்றி வருகிறது. முற்போக்கு சக்திகள் வருங்காலத்தில் நாட்டு மக்களின் பொதுவான பிரச்சினைகளுக்காக ஒன்றிணைய வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மக்களை சரியான இடத்துக்குக் கொண்டு செல்ல மக்கள் விடுதலை முன்னணி பணியாற்றும்.

கடற்தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடுவதற்கு பொது நிலையத்தை அமைப்போம்!

அகில இலங்கை பொது மீனவர் சம்மேளனத்தின் தேசிய அமைப்பாளர் தோழர் ரத்ன கமகே

செஞ்சக்தி: நீங்கள் அன்மையில் வடபகுதிக்குச் சென்று அங்குள்ள கடற்தொழிலாளர்களை சந்தித்தீர்கள் அவர்கள் பொதுவான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் அதேவேளை வடபகுதிக்கு மட்டும் உரித்தான பிரச்சினைகளையும் சந்தித்து வருகின்றீர்கள். அதனை விளக்கினால்?

தோழர் ரத்ன கமகே: கடந்த 16,17,18 ஆகிய தினங்களில் அகில இலங்கை பொது மீனவர் சங்கத்தின் தலைவரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான தோழர் நிகால் கலப்பத்தி உள்ளிட்ட எமது குழுவொன்று வடபகுதியில் வாழும் எமது சகோதர மீனவர்களை சந்தித்தோம். அவர்கள் மிகவும் கவலை கரமான நிலையிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சுமார் ஐம்பதாயிரம் மீனவர்கள் இப்பகுதியில் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுவதோடு சுமார் இரண்டு லட்சம் பேர் இவர்களின் வருமானத்தில் தங்கிநிற்கின்றார்கள். இவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரதான பிரச்சினைகளுள் இந்திய ரோலர் வருகை பிரதான பிரச்சினையாகும். ஒரு மாதத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ஆறாயிரம் ரோலர் படகுகள் எமது நாட்டு கடற்பரப்பை ஆக்கிரமித்து எமது கடல் வளத்தை கரண்டிச் செல்கின்றது. அது மட்டுமல்ல அவர்கள் எமது மீனவர்களை தாக்குவதோடு படகுகளை, வலைகளை, மீன்பிடி உபகரணங்களை சேதமாக்கி அழித்துவிடுகின்றனர். மறுபுறம் மீன்பிடித் தொழிலின் எதிர்காலத்தையே கேள்விகுறியாக்கும் வகையில் எமது நாட்டு கடற்பரப்பில் அனைத்தையும் அழிக்கும் வகையிலேயே செயற்படுகின்றனர். எமது கடற்தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை தீர்த்து வைப்பதற்காக எமது நாட்டு ஜனாதிபதி, பிரதமர், மீன்பிடி அமைச்சர், பாதுகாப்பு அமைச்சர் மற்றும் உரிய அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் ஒருங்கிணைந்து நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும் என்று நாம் இந்த அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகிறோம்.

வடபகுதி மீனவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத நிலையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. குறைந்தபட்சம் தமது படகுகளை நிறுத்துவதற்கான இறங்கு துறைகள் அல்லது மீன்பிடி துறைமுகங்கள் ஆகியவை உரிய முறையில் இல்லை. கடந்த அரசாங்கம் சிலாபத்துறை, குருநகர், மயிலெட்டி மீன்பிடி துறைமுகங்களை நிர்மாணித்துக் கொடுப்பதாக வாக்குறுதியளித்தாலும் இதுவரை காலமும் அவற்றை நிர்மாணித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. குறைந்தபட்சம் வடபகுதியில் பயன்படுத்தும் இறங்கு துறைகளுக்கு "பீகன்" விளக்கொன்றை வழங்குவதற்கூட இன்னமும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. எனவே அவர்கள் சொல்லொணாத துயரங்களுக்கு மத்தியிலேயே இத்தொழில் ஈடுபடுகின்றனர். இரணத்வ மீனவர்கள் விசேடப் பிரச்சினைகளுக்கு

முகம்கொடுத்து வருகின்றனர். மயிலெட்டியில் மீன்பிடி துறைமுகம் ஒன்று உள்ளதாகக் கூறினாலும் அவ்வாறான வசதிகள் அங்கு காண்பதற்கில்லை. கடந்த முறை நாம் அப்பகுதிக்குச் சென்றபோது, கடற்தொழிலாளர்களின் பல கிராமங்களை அப்பகுதியிலிருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளதாக தெரிவித்தார்கள். இப்படிச் செய்தது பாதுகாப்பு பிரச்சினையின் காரணமாகவே என்றால், இது தொடர்பாக மீன்பிடி அமைச்சரும், பாதுகாப்பு அமைச்சரும் கலந்துரையாடி மீனவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் இம்முடிவுகளை அவர்கள் எடுக்க வேண்டும். வடபகுதி மீனவர்களுள் பெரும்பாலானோரிடம் ஆகக் கீழ்மட்ட வசதிகளுடைய அல்லது பழமைவாய்ந்த மீன்பிடி உபகரணங்களும், படகுகளுமே உள்ளன. குருநகர் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் 100வருடங்களுக்கு முன்பு கற்கலினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வரம்புகளே காணப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தரின் காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களே இன்னமும் இங்கு காணக்கூடியதாக உள்ளது. சிலாபத்துறை மீனவர்கள் மண்நிரப்பிய உறைகளை அடுக்கிக் கொண்டுள்ளனர். மறுபுறம் சிறிய இறங்கு துறைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவற்றில் எதுவித வசதிகளும் இல்லை. எனவே வடபகுதி மீனவர்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நாம் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகிறோம்.

செஞ்சக்தி: வடபகுதி மீனவர்கள் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்காக உங்களுடைய சங்கத்துடன் கைகோர்த்து பொதுவான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு தயாராக உள்ளார்களா?

தோழர் ரத்ன கமகே: நாம் வடபகுதிக்கு விஜயம் செய்த எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர்களுக்கும் எமக்கும் இடையே மிக நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்

கொண்டோம். அதேபோன்று முதற் தடவையாக அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை மிகவும் விரிவாக பாராளுன்றத்தில் குரலெழுப்பியது எமது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தோழர் விஜித ஹேரத் என்பது அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். எனவே நாம் சென்ற அனைத்து இடங்களிலும் அப்பகுதி மீனவர்கள் தோழர் விஜித ஹேரத் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு கடமைப்பட்டிருந்தார்கள். அச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் அகில இலங்கை மீனவர் சங்கத்தின் தலைவரான தோழர் நிகால் கலப்பத்தி அவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றியது இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

அதேபோன்று கடந்த காலங்களில் இந்திய வெளிநாட்டு பிரதயமைச்சர் சுஸ்மா சுவராஜ் அம்மையார் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த போது அகில இலங்கை பொது மீனவர் சங்கத்துடன் இணைந்து வடபகுதி மீனவர்கள் கொழும்பில் ஆர்பாட்டத்திலும், கருத்தரங்கிலும் கலந்து கொண்டனர். தொடர்ந்தும் வடபகுதி மீனவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்து பொது மக்களை அறிவுறுத்துவதும் பாராளுமன்றத்தில் குரலெழுப்புவதும் தொடர்பாக நன்றி செலுத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்கள் இந்தியாவின் மீனவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்து அந்நாட்டு பிரதமருடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தினாலும், எமது நாட்டில் வடபகுதி முதலமைச்சர் உள்ளிட்ட அரசியற் தலைவர்கள் வடபகுதி மீனவர்கள் தொடர்பாக காத்திரமான நடவடிக்கை எடுக்காத குழலில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர்கள் இது குறித்து கவனம் செலுத்துவதை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அதேபோன்று கடந்த ஆகஸ்ட் 15ம் திகதி நாம் வடபகுதி மீனவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்து மனித உரிமை

ஆணைக்குழுவிடம் முறைபாடு செய்தோம். அவர்கள் எமக்கு காட்டும் நல்லிணக்கம் இம்மீனவர்கள் எம்முடன் கைகோர்த்து செயற்பட தயார் என்பதை இன்னம் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

செஞ்சக்தி: பொதுமக்களுக்கு பொய்யான வாக்குறுதிகளை வழங்குவதைப் போன்று மீனவர்களையும் ஏமாற்றும் வகையில் எமது நாட்டு முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்கள் பொய்யான வாக்குறுதிகளை வழங்கி வருகின்றனர். இதற்கு எதிராக அகில இலங்கை பொது மீனவர் சங்கம் எப்படி செயற்படுகின்றது?

தோழர் ரத்ன கமகே: நாம் அகில இலங்கை பொது மீனவர் சங்கத்தை இன்னும் பலப்படுத்தும் நோக்கில் எதிர்வரும் 03மாதகாலத்தை மீன்பிடி அமைப்புகளை மேம்படுத்தும் மாதங்களாக பெயரிடப்பட்டு, நாடளாவிய மட்டத்தில் மீன்பிடி சங்கங்களை நிறுவுதல், மறுசீரமைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்தியுள்ளோம். வடபகுதியிலும் இதற்கான ஆரம்ப கட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளோம். எதிர்காலத்தில் நாடளாவிய மட்ட மீனவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து ஜனநாயக ரீதியில் பாரிய ஆர்பாட்டங்களை, போராட்டங்களை நடாத்தும் நோக்கில் ஓர் முன்னணியை அமைப்பதற்கு தயாராக உள்ளோம். இதற்கு சமாந்தரமாக கடல் வளங்களை பாதுகாக்கும் நோக்கில் நாட்டிலுள்ள கல்விமான்கள், புத்திஜீவிகள் சூழற்காப்பாளர்கள் ஒன்றிணைத்த முன்னணியை அமைத்து கடல் வளங்களை பாதுகாப்பதற்கும், மீனவர்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு வற்புறுத்தும் ஓர் மத்திய நிலையத்தை நிர்மாணிப்பதற்கும் தயாராக உள்ளோம்.

செஞ்சக்தி: பெரும் கடற்பரப்பை சொந்தமாக கொண்டுள்ள நாடென்றாலும் பாவனையாளர்களுக்கு குறைந்த விலையில் மீன்களைக் கொள்வனவுச் செய்வதற்கோ கடற்தொழிலில் ஈடுபடும் மக்களின் வாழ்வை உயர்த்துவதற்கோ இதுநாள் வரையில் இருந்த ஆட்சியாளர்களால் முடியாது போயுள்ளது. இந்நிலைமைகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

தோழர் ரத்ன கமகே: உண்மையில் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியில் மழை, வெயில், காற்று என்று பாராமல் ஆழ்கடலுக்குச் சென்று பிடித்துக் கொண்டு வரும் மீனுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத பிரச்சினையுள்ளதோடு மறுபுறம் சாதாரண மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் மீன் கொள்வனவு செய்ய முடியாத பிரச்சினையும் உள்ளது. அதாவது கடற்தொழிலாளர்களுக்கும் நுகர்வோருக்கும் நியாயம் கிடைக்கும் வகையில் திட்டமொன்றை மேற்கொள்வதற்கு ஆட்சியாளர்களிடம் உரிய திட்டமிடல் இல்லாததே இதற்கு பிரதான காரணம். இப்பிரச்சினையை

இரண்டு துருவங்களான ஸ்ரீ.ல.சு.கட்சியின் அரசியல் பயணம்

யார் ஏற்றுக்கொண்டாலும் கொள்ளாவிட்டாலும் தற்போது ஸ்ரீ.ல.சு.க. இரண்டு துருவங்களாக மாறியுள்ளது. 2015 ஆம் ஆண்டு மகிந்த ராஜபக்ஸாவின் தோல்வியுடன் இந்தப் பிளவு ஆரம்பமானது. ஆரம்பத்தில் இவர்கள் இதை மறைத்து வந்தனர். ஆனால், தற்போது இரண்டாகி இரண்டு தரப்பினராகி, அதாவது மைத்திரி அணி, மகிந்த அணியாக ஒருவர் மீது ஒருவர் போர் பிரகடனம் செய்து வருகின்றனர்.

இலங்கையில் "பிரதான" இந்த இரண்டு முதலாளித்துவக் கட்சிகளும் "பிரதானமானதென" ஏற்றுக்கொண்டாலும் அவை முறையான கட்சி அமைப்புகள் அல்ல. அவைகளின் கட்சி யாப்பு, அதிகாரிகள் குழு, மாநாடு போன்றன வெறும் சித்து விளையாட்டுகளாகும். இவைகள் அதிகாரமுள்ள தலைவர்களைச் சுற்றி அணிதிரண்ட அதிகாரப் பேராசையின் நிமிர்த்தமாக திரண்டிருக்கும் கூட்டுக்களாகும். வரலாற்றுச் சான்றுகளாக, அரச அதிகாரமுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் கட்சி இயந்திரத்தை அரச இயந்திரத்தின் மூலமாக இயக்குவதுடன் அதிகார பேராசையின் காரணமாக அனைவரும் தலைவரின் அடிமைகளாயினர். ஆனால், அதிகாரம் இல்லாது போனதுடன் அமைப்பு இயந்திரம் செயலிழந்து அமீபாவைப் போன்று பிரிந்துச் செல்கின்றது.

1977 இல் ஜே.ஆர் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஸ்ரீ.ல.சு.க சிதைந்து போனதுடன், சிறிமா மற்றும் மைத்திரிபால சேனாநாயக்காவை மையமாகக் கொண்டு ஸ்ரீ.ல.சு.க. இரண்டாக பிளவுபட்டது. சிறிமா அணி, மைத்திரி அணி, அனுர பண்டாரநாயக்க அணிகள் என பல குழுக்கள் தோன்றின. கடந்த காலத்தில் ஐ.தே.க.வும் மூன்று அணிகளாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அவை ரணில் அணியாகவும், சஜித் அணியாகவும், கரு அணியாகவும் பிளவுபட்டிருந்தன. இப்போது அதிகாரம் கிடைத்தவுடன் அவ்வணிகள் மறைந்து அரச இயந்திரத்தினுள் ஒன்றாகச் செயற்படுகின்றனர். இது முதலாளித்துவத்தின் பொதுச் சபாவமாகும் இவைகள் கட்சிகள் அல்ல பேராசை பிடித்தவர்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையாக இருக்கின்றன. முன்னைய வரலாற்றில் நிலவிய சிறிமா-மைத்திரி (சேனாநாயக்க) இரண்டு அணிகளுக்குப் பதிலாக இப்போது மகிந்த - மைத்திரி (சிறிசேன) இரண்டு அணிகள் ஸ்ரீ.ல.சு.கவில் தோன்றியுள்ளன. இதன் சிறப்பம்சம் என்னவெனில், இம்முறை ஏற்பட்டுள்ள பிளவு ஆழமாகவும் விரிவாகவும் மைத்திரி அரச அதிகாரத்துடனும், மகிந்த கீழ்மட்ட கட்சி உறுப்பினர்களின் பலத்துடனும் போருக்கு கிளம்பியிருப்பதாகும்.

இந்த நெருக்கடி இலங்கையின் அரசியல் பயணத்திற்கும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதினால் ஸ்ரீ.ல.சு.கவின் உள்ளக நெருக்கடியெனக் கருதி

ஒதுக்கிவிட முடியாது. கடந்த வருடத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது தெரிவதென்ன? அது மகிந்தவின் கும்பலும் மைத்திரியின் குழுவும் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக அல்ல. தமது அதிகாரத்திற்காகவே செயற்பட்டிருக்கின்றது. மகிந்த அணியினர் பௌத்த பன்சலைக்கு சென்றதும், தேங்காய் உடைத்ததும், பாதயாத்திரைச் சென்றதும், பாராளுமன்றத்தில் கூத்தாடியதும் மக்களுக்காக அல்ல. ராஜபக்ஸாக்களின் பாதுகாப்பிற்கும் அதிகாரத்திற்காகவும் மைத்திரி அணிக்கு எதிராகவே இந்த விளையாட்டுக்கள் அமைந்திருந்தன. மகிந்த கும்பலின் பாதயாத்திரையில் சுலோகங்கள் பெருவாரியாக ஜனாதிபதி மைத்திரிக்கு எதிராகவே இருந்ததுடன் அவர்கள் ஸ்ரீ.ல.சு.க தலைமையகத்தை பார்த்து ஊளையிட்டனர். அது, மைத்திரியைப் பார்த்து ஊளையிடுவதாகவே அமைந்திருந்தது.

இதனிடையே ஜனாதிபதி மைத்திரிபாலவும் கூட்டரசாங்கத்தின் இரண்டு வருட காலத்தை

இடையில் விழாதெனவும் அது ஐந்து வருடங்களுக்குப் பலத்துடன் முன்னோக்கிச் செல்லுமெனவும் ரணில் விக்கிரமசிங்காவுக்கும் அப்பால் சென்று மைத்திரிபால உறுதியளிப்பதேன்? அதாவது, அரசாங்கத்தில் தொடந்து அங்கம்

வகிக்காது அதிகாரப் பங்கினை பிரதிதித்துவம் செய்யாது, ஸ்ரீ.ல.சு.கட்சியின் தலைமைத்துவத்தைத் தம்வசம் வைத்துக்கொள்வதற்கும் தற்போது தம்மிடமுள்ள உறுப்பினர்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு முடியாது என்பது அவருக்குத் தெரியும். மகிந்த கும்பலைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கு இருக்கும் ஒரே ஆயுதம் அரச அதிகாரமேயாகும். தற்போது அத்துடன் நிற்காது அரசாங்கத்தின் முதலாவது வருடத்திற்குப் பின்னர் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கான கூற்றை மைத்திரி வெளியிட்டுள்ளார். மைத்திரியின் ராஜபக்ஸ எதிர்ப்பு எப்படியென்றால் ஐ.தே.கவுடனான கூட்டுத் தேர்நிலவை முதல் ஐந்து வருடத்திற்குப் பின்னரும் கொண்டு செல்லும் அளவுக்கு

மூர்ப்படைந்துள்ளது.

இதனிடையே தமது அதிகாரத்திற்காக ராஜபக்ஸ கும்பலும் கீழ் மட்ட உறுப்பினர்களை அணிதிரட்டி வருகிறது. பிரதேச சபை, மாகாண சபை உறுப்பினர்களை அவரைச் சுற்றி அணிதிரட்டி வருகிறது. ஸ்ரீ.ல.சு.க வின் மாநாட்டை புறக்கணிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளனர். மைத்திரி அதற்கு கொடுத்த அடியாக மகிந்தவிற்கு சார்பான மாவட்ட தொகுதி அமைப்பாளர்களை நீக்கி தமக்கு ஆதரவானவர்களை நியமித்துள்ளார். இதனிடையே அதிகாரமின்றி தம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களை

தம்வசம் வைத்துக் கொள்ள முடியாதென்பது மகிந்தவுக்குத் தெரியும். இந்த அரசாங்கத்தை வீழ்த்தப் போவதாக வாய்ச்சவடால் விடுவது அதனாலாகும். அண்மையில் பவித்திரா வன்னியாராய்ச்சி இந்த அரசாங்கத்தை இன்னும் இரண்டு வருடத்தில் வீழ்த்திவிட்டு மகிந்தவின் தலைமையில் ஆட்சி அமைப்பதாக கூறியுள்ளார். அவ்வாறான கனவுகளின்றி அவர்களால் நிலைத்திருக்க முடியாது. அவர்கள் நிழல் அமைச்சரவையை அமைத்திருப்பதும் அதனாலாகும்.

இரண்டு வருடத்தில் தற்போதைய அரசாங்கத்தை வீழ்த்திவிட்டு மகிந்தவின் தலைமையிலான அரசாங்கத்தை அமைக்கப்போவதாக பவித்திரா கூறியதன் மூலம் அவர் கீதா குமாரசிங்கவின் நிலைக்கு குமாரசிங்கவின் நிலைக்கு வீழ்ந்துள்ளார். கீதாவுக்கு நாட்டு மக்கள் தொகையைப் பற்றித் தெரியாததுப் போன்றே சட்டதரணி பவித்திராவுக்கு அரசியலமைப்பை பற்றித் தெரிந்திருக்கவில்லை. தற்போதைய அரசியலமைப்பில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட 19வது திருத்திற்கு அமைய பாராளுமன்றத்தை உரிய காலத்திற்கு முன்னர் கலைக்க வேண்டுமென்றால் பாராளுமன்றத்தில் முன்றில் இரண்டு பெரும்பன்மை அடங்கிய யோசனையை முன்வைக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தை இடைநடுவில் கலைப்பதற்கு மைத்திரியோ ரணிலோ விரும்ப மாட்டார்கள். அப்போது ராஜபக்ஸாவுக்கு பாராளுமன்றத்தில் முன்றில் இரண்டு பலத்தைத் தேடுவது முடியாத விடயமாகும். அதனால் இரண்டு வருடத்தில் அரசாங்கம் அமைப்பதாக கூறும் ராஜபக்ஸாவின் கதை வெற்றுப் பேச்சாகும்.

அது அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் வீதியில் இறங்கி அரசாங்கத்தை மாற்றும் அளவுக்கு மக்கள் பலம் மகிந்தவுக்கு இருக்க வேண்டும். தமது கட்சியின் அரைவாசிப் பலம் குறைந்திருக்கின்ற நிலையில் மகிந்த அவ்வாறான ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாது. இதில் நடக்கக்கூடியது என்னவெனில் இரண்டு வருடத்தில் அரசாங்கம் அமைத்து பதவிகளைப் பெறுவதற்கும் சிறையில் வீழ்வதலிருந்து மீள்வதற்கும் கனவுகாணுவோர், தமது கனவு கலைவதினால் மகிந்தவை கையைவிட்டு தமது பாதுகாப்பு மற்றும் அதிகாரத்தின் பக்கத்திற்கு மாறிச் செல்வது தவிர்க்க முடியாது.

1952 அதிகாரம் பற்றியப் பிரச்சினையின் காரணமாக ஐ.தே.க.யிலிருந்து விலகி பண்டாரநாயக்க தலைமையில் நிறுவப்பட்ட ஸ்ரீ.ல.சு.க. அதன் 64 வருடங்களுக்குப் பின்னர் அதிகாரம் பற்றியப் பிரச்சினையினால் மீண்டும் ஐ.தே.கவுடன் சேர்ந்துச் செயற்படுவது வரலாற்றுச் சாபக்கேடாகும். இந்த நிலைமைகள் மூலம் ஸ்ரீ.ல.சு.க யார் நோக்கம் என்னவென்பது இன்று நாட்டிற்கு நிருபணமாகியுள்ளது. தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்...

1977 இல் ஜே.ஆர் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஸ்ரீ.ல.சு.க சிதைந்து போனதுடன், சிறிமா மற்றும் மைத்திரிபால சேனாநாயக்காவை மையமாகக் கொண்டு ஸ்ரீ.ல.சு.க. இரண்டாக பிளவுபட்டது. சிறிமா அணி, மைத்திரி அணி, அனுர பண்டாரநாயக்க அணிகள் என பல குழுக்கள் தோன்றின.

ஐந்து வருடமாக நீடித்ததும் அமைச்சரவையை அதிகரித்ததும் புதிய தேர்தல் முறையைக் கொண்டு வர முயன்றதும் பிரதேச சபைகளைக் கலைத்துவிட்டு விசேட ஆணையாளர்களை நியமித்துத் தேர்தலைப் பிற்போட்டதும் கூட்டரசாங்கத்தின் இரண்டு வருட காலத்தை ஐந்து வருடங்களாக நீடித்ததும் மக்களுக்காக அல்ல கட்சியினுள் மகிந்தவின் அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்துவதற்கும் தமது அதிகாரத்தை பலப்படுத்துவதற்குமேயாகும். தற்போதைய கூட்டு அரசாங்கம்

யுத்தத்துக்கு வித்த

யுத்தம் முடிந்து 7 வருடங்கள் கடந்துவிட்டது ஆனால் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நியாயம் கிடைத்துள்ளதா என்று தேடிப்பார்தால் அது ஒரு கேள்வி குறியாகவே இருந்து வருகின்றது. யுத்தம் முடிவடைந்துவிட்டதால் எமது நாட்டில் தேசிய பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாக ஒருசிலர் கருதுகின்றனர். மறுபுறம் யுத்தத்துக்கு ஒரேயொரு தீர்வு அதிகாரப்பரவலாக்கள் மட்டுமே என்று இன்னும் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். இக்கருத்துக்களுக்கு எளிமையான வகையில் அல்லது மேலோட்டமாக விடைகாண்பதென்பது நிரந்தரமான அல்லது உண்மையான தீர்வை காண்பதற்கு முட்டுக்கட்டையாகலாம். எனவே இப்பிரச்சினையை உரிய முறையில் ஆராய்ந்து விடைகாண வேண்டியுள்ளது. எப்படியாயினும் இந்தக் கட்டுரையின் எதிர்பார்ப்பு அந்தத் தீர்வுகள் என்ன என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதைவிட இந்த நாட்டை ஓர் இனவாதப் போக்குக்கு தள்ளியவர்கள் யார் என்பதை ஆராய்வதே ஆகும்.

பல நாடுகளை ஆக்கிரமித்து அந்தந்த நாடுகளை ஆட்சி செய்து பல அனுபவங்களை பெற்றிருந்த ஆங்கிலேயர் எமது நாட்டில் மக்கள் ஒன்றிணைவதை ஒருபோதும் விரும்பவில்லை அது எம்மை குறையாடும் அவர்களின் திட்டத்துக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் என்பதால் பிரித்தாலும் கொள்கையையே அவர்கள் கடைப்பிடித்து வந்தனர். எனவே 1919ம் ஆண்டு தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஒன்றிணைந்து அமைத்துக் கொண்ட இலங்கை தேசிய சங்கத்தை சிதறடிக்கும் நோக்கில் 1921 யாப்பு சீர்திருத்தத்துக்கு ஓர் திருத்தத்தை கொண்டு வந்தனர். அது சட்ட சபைக்கு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும் போது இன அடிப்படையில் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற திருத்தமாகும். இத்திருத்தம் கொண்டு வந்ததன்பின் கொழும்பு பகுதிக்கு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும் போது இலங்கை தேசிய சங்கத்துக்குள் பல முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக இச்சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த அருணாச்சலம் பொன்னம்பலம் அவர்கள் அப்பதவியை இராஜினாமா செய்தார். இதன்பின்பே இன அடிப்படையில் வெவ்வேறு அமைப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அத்துடன் நின்று விடாத ஆங்கிலேயர் 1936ம் ஆண்டு இன்னுமொரு குழுச்சியை மேற்கொண்டனர். அதாவது மேற்கொள்ளும் சீர்திருத்தங்களை அமைச்சரவையின் அனைத்து அங்கத்தவர்களும் அனுமதிக்க

வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது. எனவே டி.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் சிங்களவர்கள் மட்டும் அடங்கிய அமைச்சரவையை அமைத்தார். இதற்கு தமிழ் தலைவர்கள் பாரிய எதிர்ப்பை தெரிவித்ததோடு ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் சம அந்தஸ்து கோரி 50க்கு 50 என்ற திட்டத்தை சொல்பரி ஆணைக்குழுவிடம் சமர்ப்பித்திருந்தும் அது நிராகரிக்கப்பட்டது. அதன்பின் 1948 காலப்பகுதியில் பல்வேறு காரணங்களினால் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆங்கிலேயர் தள்ளப்பட்டனர். அத்தருணத்தில் அவர்களின் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆட்டுவிக்கும் முதலாளித்துவ தலைவர்களின் கைகளில் அதிகாரத்தை வழங்கினார்கள்.

அக்காலகட்டத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் பெருந்தோட்டப் பகதிகளில் காணப்பட்ட 7 தொகுதிகளில் மலையக கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளே வெற்றிபெற்றனர். ஐக்கிய தேசிய கட்சி அப்பகுதியில் படுதோள்வீயடைந்தனர். இதனை பொருத்துக்கொள்ள முடியாமல் டி.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் மலையக மக்களின் வாக்குரிமையை பரித்தார். அச்சமயத்தில் சுந்திரலிங்கம் அவர்கள் அரச அணியிலிருந்து விலகினார். செல்வநாயம் அவர்கள் தமிழ் சங்கத்திலிருந்து விலகியதும் இக்காலகட்டத்திலேயே ஆகும்.

1977ல் பதவியேற்ற ஜே.ஆர். ஜயவர்தனா ஆட்சி காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற கலியாட்டத்தின் போது இடம்பெற்ற பொலிசாரின் தகராறை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீண்டும் இனக்கலவரங்கள் பரவத் தொடங்கியது. 1978ல் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறை அடங்காளான யாப்பை ஐ.தே.க. அமுலாக்கிக் கொண்டது.

ஐக்கிய தேசிய கட்சியிலிருந்து விலகிய பண்டாரநாயக்க அவர்கள் 1951ல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியை அமைத்துக் கொண்டதுடன் 1954ல் இலங்கை தேசிய ஆசிரியர் சங்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு "பஞ்ச மகா சபையை" அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பிக்குகள், வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள்,

விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் என்ற துறையினரை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள், சிங்கள மொழியை அரச கரும மொழியாக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையை அவர்களது சங்கத்தில் நிறைவேற்றிக் கொண்டனர். வடபகுதி தமிழ் தலைவர்கள் இந்த பிரேரணையை எதிர்த்தனர்.

பிக்கு சம்மேளனம் உட்பட சிங்கள இனவாத சக்திகள் ஒன்றிணைந்து "சிங்கள மொழி சட்டம்" என்பதை பாரியளவில் பிரச்சாரம் செய்தனர். தமது அதிகாரத்தை மட்டும் சிந்திக்கும் முதலாளித்துவ கட்சிகளான ஐக்கிய தேசிய கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்

கட்சி ஆகிய இரண்டு கட்சிகளுமே இந்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். 1956 பெப்ரவரி 18ம் திகதி நடாத்தப்பட்ட கூட்டமொன்றில் ஐக்கிய தேசிய கட்சியினர், தாம் பதவியேற்று ஒரு மாதத்திற்குள் சிங்கள மொழி சட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்பதாகும். அதேபோன்று ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் 1956 மார்ச் 03ம் திகதி கொழும்பு நகர சபை மைதானத்தில் இடம்பெற்று பிக்கு சம்மேளனத்தில் உரையாற்றும் போது பண்டாரநாயக்க அவர்கள்,

தாம் பதவியேற்று 24 மணித்தியாலத்தில் சிங்களச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக உறுதியளித்தார். இதற்கேற்ப 1956 பொதுத்தேர்தலில் 51 ஆசனங்களைப் பெற்று ஸ்ரீ.சு.க. வெற்றிபெற்றது. லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 14 ஆசனங்களும், தமிழரசுக் கட்சி 08 ஆசனங்களும், ஐ.தே.க.

08 ஆசனங்களும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

ஸ்ரீ.சு.க. உறுதியளித்ததற்கு ஏற்ப 1956 ஜூன் 15ம் திகதி சிங்கள மொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கு எதிராக தமிழரசுக் கட்சி உட்பட தமிழ் தலைவர்கள் காலி முகத்திடலில் சத்தியாக்கிரக

பேராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். இதன்பின் பண்டாரநாயக்க மற்றும் செல்வநாயக்க ஆகியோருக்கிடையில் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பலனாக 1957 ஜூலை 20ம் திகதி பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது. இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக ஐ.தே.க. தலைமையில் பிக்குகள் மற்றும் சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்புகள் மேலோங்கியது. இவர்கள் கண்டியில் கண்டன பேரணியை ஆரம்பித்து நாடலாவிய மட்டத்தில் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடாத்தினார்கள். இக்கண்டனங்களுக்கு மத்தியில் 1958 ஏப்ரல் 09ம் திகதி பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப் பட்டது. மறுபுறம் இதற்கு சமாதரமாக வடபகுதியிலும் கண்டனங்கள் உக்கிரமடைந்தது. சிவில் சட்டங்களை முறியடிக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகியதோடு ஸ்ரீ எழுத்தில் தார் பூசும் நடவடிக்கை ஆரம்பமாகியது. இனக்கலவரம் ஆரம்பமாகி மக்கள் பாரிய அழிவுகளை சந்தித்தனர்.

சிங்கள அனுமதி மொழி வேண்டி நடாத்த ஹர்தா நடாத்த சட்டம் செயல்பட 1977 கட்சி அரசாங்கம் கொண்டு மீண்டும் கைச்சாத்தமிழ் பாராளுமன்றம் இது ஒப்பா போன் ஒப்பந் நடவடி இந்த

நீதிட்டவர்கள் யார்?

நிலமைகள் இவ்வாறிருக்க 1959 செப்டெம்பர் 26ம் திகதி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்டார். அதன்பின் பதவியேற்ற திருமதி சிறிமாவே பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் 1960 நவம்பர் 18ம் திகதி நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தை கொண்டு வந்ததோடு அதன்பின் நீதிமன்றங்களில்

சிங்கள மொழி பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. தமிழ் மொழிக்கும் இந்த உரிமை கிடைக்க வேண்டும் என்று ஆர்பாட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டதோடு வடபகுதியில் ஹந்தால் நடவடிக்கைகளையும் நடாத்தினார்கள். இவற்றை அவசரகால சட்டத்தை பிரயோகித்து அடக்குமுறை செய்யப்பட்டது.

1965ல் ஐ.தே.க. தலமையில் 7கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து அரசாங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். 1966 ஜனவரி 08ம் திகதி மீண்டும் ட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்டப்பட்டது. இதற்கேற்ப தமிழ் மொழிக்கான விசேட சட்டமூலம் பாராளுமன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இது பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்துக்கு ஒப்பானது. இதற்கு முன் ஐ.தே.க. போன்று இம்முறை இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு ஸ்ரீ.சு.க. பாரிய எதிர்ப்பு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார்கள். இந்த ஆர்பாட்டத்துக்கு 1966

ஜனவரி 08ம் திகதி துப்பாக்கி குடு நடாத்தப்பட்டதோடு இதில் தம்ராவே ரத்னசார தேரர் உயிரிழந்தார். அத்துடன் ட்லி-செல்வா ஒப்பந்தம் இரத்து செய்யப்பட்டது. இதற்கு சமாந்தரமாக வடபகுதியில் கண்டன நடவடிக்கைகள் உச்ச நிலையை அடைந்து வந்தது. ஒருபுறம் சிங்கள தலைவர்கள் இனவாதத்தை பரப்பி அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்கு செயற்பட்டதோடு வடபகுதி தலைவர்களும் தமது அரசியல் காய் நகர்த்தலுக்காக அதேபோக்கை கடைபிடித்தார்கள்.

அதன்பின் 1970ல் ஸ்ரீ.சு.க.- ல.ச.ச.க.-கொ.க. ஒன்றிணைந்து ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவர்கள் 1972 மக்கள் குடியரசு யாப்பை அமுலாக்கிக் கொண்டார்கள். இதில் சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஆதரவாக அமைந்த 29வது சரத்தை அகற்றப்பட்டது. இதற்கு எதிராகவும் வடக்கில் கருப்பு கொடிகளை கட்டி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். தரப்படுத்தல் ஊடாக பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் போது இனஅடிப்படையிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இதற்கு எதிராக தமிழ் இளைஞர்கள் அவர்களது கண்டனத்தை தெரிவித்து ஆர்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் வடபகுதியில் பெரும்பாலான அரசியற் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து TUF யை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவர்கள் 6 கோரிக்கைகளை வெளியிட்டாலும் அரசாங்கத்தினால் அவற்றை நிராகரிக்கப்பட்டது. 1972 ஒக்டோபர் 03ம் திகதி செல்வநாயகம் அவர்கள் தமது பதவியை இராஜினாமா செய்து தனிநாட்டு கோரிக்கையை முன் வைத்தார். இதற்கு தமிழ் மக்களின் விருப்பை பெற்றுக்கொள்வதற்காக இடைத்தேர்தலில் தான் போட்டியிடுவதாக தெரிவித்தார். அரசாங்கத்தினால் 1975ம் ஆண்டு வரையும் இந்த இடைத்தேர்தலை பின்போடப்பட்டது. 1975ல் நடாத்தப்பட்ட தேர்தலில் பெருமளவு வாக்குகளை பெற்று செல்வநாயகம் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். 1976 மேமாத மாநாட்டின் போது தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியை (TULF) அமைத்துக் கொண்டார்கள். இதில் இளைஞர் அமைப்புகள் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்ததோடு அது நிறைவேற்றப்பட்டது.

1977 பொதுத் தேர்தலில் வடக்கு,

கிழக்கு அனைத்து தொகுதிகளிலும் TULF வெற்றிபெற்றது. 1977ல் பதவியேற்ற ஜே.ஆர். ஜயவர்தனா ஆட்சி காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற களியாட்டத்தின் போது இடம்பெற்ற பொலிசாரின் தகராறை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீண்டும் இனக்கலவரங்கள் பரவத் தொடங்கியது. 1978ல் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறை அடங்கலான யாப்பை ஐ.தே.க. அமுலாக்கிக் கொண்டது. வடபகுதியில் படிப்படியாக ஒவ்வொரு அசம்பாவிதச் சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றது. சைக்கிள்களில் வந்து சிறிய துப்பாக்கிகளினால் பொலிசாரை சுட்டு தலைமறைவாகும் சம்பவங்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதற்கு எதிராக அரசு பாதுகாப்பு தரப்பினரும் பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதோடு மாறி மாறி இந்நடவடிக்கை உச்ச கட்டத்தை அடைந்து வந்தது. அரசாங்கம் 1979 ஜூன் 12ம் திகதி அவசரகால சட்டத்தை நடைமுறைபடுத்தி அதன்கீழ் பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தை அமுலாக்கிக் கொண்டார்கள்.

1981 ஜூன் மாதம் வடக்கில் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை தேர்தலில் TULFன் வெற்றியை குழப்பும் நோக்கில் ஐ.தே.க. ஆட்சியாளர்கள் பல்வேறு அசம்பாவித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். ஐ.தே.க. அமைச்சர்களான காமினி திசாநாயக்க, காமினி லொக்குகே உட்பட்ட குழுவினர் சுமார் 500 பேருடன் புகையிரதத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று வாக்கெடுப்பு நிலையங்களை தாக்கி வாக்கெடுப்பை குழப்பினார்கள். யாழ் பொதுநூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆகும். இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் அசோக்கா ஹோட்டலிலேயே பலவந்தமாக தங்கியிருந்தார்கள்.

TULF பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 1983 ஜூன் 06ம் திகதி யாப்பு திருத்தங்களை சமர்ப்பித்ததோடு சமகால யாப்பை நிராகரித்ததனால் அவர்களை பாராளுமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். இதனுடாக தமிழ் தலைவர்களின் ஜனநாயகப் போக்கு நிறைவு பெற்றதோடு தமிழ் இளைஞர்கள் இன்னும் இன்னும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கு தள்ளப்பட்டனர். 1983 ஜூலை மாதத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக பாரியதொரு இனக்கலவரத்தை ஐ.தே.க. வும் அதனை சார்ந்த பிக்கு முன்னணியும்,

இனவாத சக்திகளும் ஒன்றிணைந்து கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். இதில் அப்பாவி தமிழ் மக்கள் பலர் கொள்ளப்பட்டதோடு சொத்துக்கள், கட்டிடங்கள் தீக்கிரையாக்கியும் கொள்ளையடிப்புக்கும் உள்ளாகியது. இதன் குற்றச்சாட்டு சர்வதேச மட்டத்தில் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக வரும் போது ஐ.தே.க. அரசு அதனை மக்கள் விடுதலை முன்னணி உட்பட சில இடதுசாரி கட்சிகள் மீது சுமத்தப்பட்டு அக்கட்சிகளை தடைசெய்யப்பட்டது. பின்பு ஏனைய இடதுசாரி கட்சிகளின் தடையை நீக்கினாலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தடையை நீக்கப்பட்டது. இதனுடாக மக்கள் விடுதலை முன்னணியை அடக்குமுறை செய்வதற்கு ஐ.தே.க. சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொண்டது. தடைசெய்வதற்கு முன்பு மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் பயணித்து வந்தது. மாவட்ட சபை தேர்தலில் போட்டியிட்டு 11 உறுப்பினர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அதன் தலைவர் தோழர் ரோகண விஜேவீர போட்டியிட்டார். இவ்வாறான சூழலிலேயே கட்சியை தடைசெய்து அடக்குமுறை செய்தார்கள். இவ்வாறே வடக்கிலும் யுத்தமொன்று உருவாவதற்காக முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களும் தமிழ் தலைவர்களும் இனவாத அடிப்படையில் செயற்பட்டார்கள் பாரியதொரு யுத்தத்திற்கு வித்திட்டு அதனை வளர்த்து வந்தார்கள். இந்த அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் அப்பாவி மக்களே இதற்கு இரையாகினார்கள்.

இவ்வாறு சுடர்விட்டு எரிந்த யுத்தச் சூழலில் அதில் குளிக்காய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஐக்கிய அமெரிக்கா உள்ளிட்ட ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய நாடுகளும், இந்தியாவும் தமது பங்களிப்பை குறைவின்றி ஆற்றி வந்தார்கள். இதனுடாக இப்பிரச்சினை இன்னும் இன்னும் விரிசலாக்கப்பட்டது. எனவே நடந்து முடிந்த யுத்தமும் தேசிய பிரச்சினையையும் இந்தளவு சிக்கலாவதற்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகள் மற்றும் எமது நாட்டு முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள், தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் முதலாளித்துவ தலைவர்களின் பதவிப் பேராசை, தமது குறுகிய அரசியற் நோக்கங்களை பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்காக செயற்பட்ட வடபகுதியில் தமிழ் தலைவர்களின் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றின் ஒட்டு மொத்தமாகக் கிடைத்த அறுவடையே இந்த அழிவு மிக்க யுத்தமாகும்.

தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வென்றால் என்ன?

கடந்த சிறிமாவோ ஆட்சிகாலத்தில் இடதுசாரி சந்தர்ப்பவாதிகளின் தேனிலவு முடியும் தருணத்தில் தமிழர் கூட்டணியினருடைய 'வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம் பன்னாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு, " ஒவ்வொரு தேசிய இனத்தினதும் உள்ளியல்பான சுயநிர்ணய அடிப்படையில் சுதந்திரமான இறையாண்மை பொருந்திய சமயச்சார்பற்ற தமிழீழ அரசை மீட்டு அனுபவித்தலும் மீள உருவாக்குதலும் இந்நாட்டில் தமிழ் தேசிய இனம் உளதாய் இருத்தலைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு தவிர்க்க முடியாத உள்ளதாக என இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது" என்பதாகும்.

இதற்கு முன்னர் 1971ம் ஆண்டில் வங்கால தேசத்திலும் கிட்டத்தட்ட இதே கொள்கையை முன்வைத்து முஜிபர் ரகுமான் அவர்கள் பாக்கிஸ்தான் ஆட்சியினால் நடத்தப்பட்ட தேர்தலில் 3.4பங்கு பெரும்பான்மையுடன் வெற்றிபெற்றார். சர்வதேசம் அவரை ஆட்சியில் அமர்த்த செயல்படவில்லை பாக்கிஸ்தான் அமெரிக்காவின் செல்லப்பிள்ளை போன்றதொரு நாடு. அதுவும் இராணுவ ஆட்சியாகும். அதன் இராணுவப் பிரசன்னத்தினால் இந்தியா தலையிட்டது. அதன் விளைவு "எண்ணைச் சட்டிக்குள் இருந்து அடுப்பிற்குள் வீழ்ந்த" நிலையாகியது. இது ஒரு கசப்பான வரலாறு ஆகும். இந்திய இராணுவத்தால் வண்புனர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பெண்களின் தொகை 1,25,000மாகும். விடுதலை பெற்றுக்கொடுத்த லட்சணம் இதுவாகும். இந்த வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டும் அப்போதைய தமிழ் தலைமை இந்தியாவை உதவிக்கு அழைத்தது. இந்நாட்டில் நடந்தது என்ன என்பதை வசதியாக தமிழ் தலைமை மறந்துவிட்டது. இன்னமும் இந்தியாவோ அமெரிக்காவோ இலங்கை அரசை மிரட்டிப் பணிய வைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர்.

அன்று தமிழ் தலைவர்கள் என்று கூறப்பட்டவர்கள் முன்வைத்திருந்த கொள்கை

கேட்பதற்கு இனிமையானதாகவே அப்போது இருந்தது. அதனால் தமிழ் மக்களும் இத்தலைமையை விட்டால் வேறுகதியில்லை என்று எண்ணினர். இவர்களின் தமிழ் அரசை இந்தியா அல்லது அமெரிக்கா ஏற்றுக்கொள்ளுமா? என்று நோக்கினால் கடந்த பட்டறிவின் மூலம் விளங்கிக்கொள்ளலாம். எனவேதான் வல்லரசுகள் தமிழ் மக்களின் விடுதலையை ஒருபோதும் பெற்றுத்தரா தமது வர்க்க சக்திகள் தம்முடன் நேசமாக இருப்பதையே பெரிதாகக் கருதுவர். இந்த வர்க்க அமைப்பு இருக்கும் வரை மக்களுக்கான விடிவு எட்டாகவியே.

முதலாளித்துவ வர்க்க அமைப்பின் 68வருட ஆட்சியில் தீக்க முடியாத இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்போம் என்றும் மிகமுற்போக்கான கொள்கை தம்மிடமே உண்டு என்று ஒரு சாராரும் இன்னொரு சாரார் இனத்துவ அடிப்படையிலும் கொள்கை பேசி வருகின்றனர். மிக நீண்ட காலமாக இதுவே நடைபெற்று வருகின்றது. நல்லாட்சி இதுதான் என்று நம்பவைக்க அரசுடன் ஒட்டியிருக்கும் தமிழ் பிரதிநிதிகள் இடைக்கிடை தமிழ் மக்கள் தளம்பாமல் இருப்பதற்கு அவுட்டுகள்(வாணங்கள்)

விட்டுக்கொண்டிருப்பது ஒன்றும் புதிய விடயங்களல்ல அதேபோல் தமிழ் தேசிய வாதிகளும் இந்த ஆட்சியை தக்கவைப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றனர். ஒட்டு மொத்தத்தில் எல்லோரும் ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகளே நாட்டை ஆழ்கின்றனர்.

இவர்களால் இந்த நாடு மீள முடியாத வறுமையிலும் கடன்சுமையில் ஆட்பட்டு உழன்று கொண்டிருக்கிறது. எமது நோக்கம் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினை என்றால் அவர்களின் வாழ்விடம், அதனோடு அமைந்த தொழில்கள், மொழி கலாச்சார பண்பாடு, இவைகளை பேணிக்காக்கும் அமைப்பை உருவாக்குதலாகும் இந்த உயரிய நோக்கத்தை அடைவது என்றால் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பினால் முடியவே முடியாது. இந்த அமைப்பினால் இதுவரை பெற்றுக் கொண்டது என்னவென்றால், போதை வஸ்துக்களாலும், மதுபானங்களாலும் சீரளிந்து கொண்டிருக்கின்ற கலாசாரம், மேலும் கொலைகள், கொள்ளைகள், தென்னிந்திய சினிமா சீரியல் பாணியிலும் இளஞ்சந்ததியினரின் பண்பாட்டு சீரளிவுகள், இளைஞரிடையேயான சகோதரத்துவ உறவுகளின் பாதிப்புகள், இன்னொருவரை நேசிக்கும் பண்பில்லாமை ஆகிய இவைகளை பெற்றுக்கொண்டோம். அதனால் இவைகள் இல்லாத சமூக அமைப்பை பெற்று கொள்ள வேண்டும். இதற்காகவே அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம். மக்கள் விடுதலை முன்னணி காட்டும் பாதையில் செல்லத் தயங்க வேண்டியதில்லை. 68வருட காலத்தில் கட்டியமைக்கப்பட்ட இராணுவம் அல்லது ஆட்சித் தலைவர் ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனா அவர்களின் செயற்பாடு எதுவாக இருந்தது. துப்பாக்கிகள் மீன்பிடிப்பதற்கல்ல, போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம் என்றெல்லாம் கூறியிருந்தார். இவைகளை மறந்துவிட்ட தமிழர்கள் எத்தனைபேர், இன்னும் இவர்களின் பின்னால் ஓடிக்கொண்டிருப்போர் எத்தனை பேர்.

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பின் தருமாற்றம்!

வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்த வாழ்விடம் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. கடந்த 68வருட ஆட்சியில் வடக்கு, கிழக்கு இணைந்திருப்பதற்கான அன்றைய அரசியற் சூழ்நிலை இடமளிக்கவில்லை அதற்காக தமிழர் தரப்பினர் கூட இணைப்பிற்கு முனைப்புடன் செயற்பட்டிருக்கவில்லை. முஸ்லிம் தலைவர்கள் தமது இருப்பை தக்க வைத்துக் கொள்வதில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்தியிருந்தனர். காலத்துக்குக் காலம் தமது வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு முதலாளித்துவ தலைமைகளின் அரச தலைமைகளையே நம்பியிருந்தனர். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, வர்க்கத் தொடர்புகள் மற்றும் திருமண விடயங்கள் ஆகிய இவைகளை இலங்கையில் பலபகுதிகளில் வாழ்ந்துவரும் தமது இனத்தவருடன் தம்மை இறுகப் பற்றிக்கொண்டனர். வடக்கில் வாழ்ந்து வரும் மேல்தர வர்க்கத்து வாழ்வு மேம்பாட்டுக்காகவே முக்கியத்துவம் அளித்து தமிழர்ப்பு அரசியல் தலைவர்கள் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். கிழக்கின் தமிழ் மக்களும் இவர்களால் புறந்தள்ளப்பட்டிருந்தனர்.

பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், நீர்பாசனத் திணைக்களம் போன்ற துறைகளிலும் வர்த்தக நிலையங்களிலும் அதிகமாக வடக்கின் தமிழர்களே கோலோச்சியிருந்தனர். அதன் காரணமாகக் கிழக்கின் பெரும்பான்மையான மக்கள் விசனம் அடைந்திருந்தனர். 1977ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் ஆட்சி புரிந்த சிறிமாவோவின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்கின் மக்கள் ஓரளவுக்கு பயன்களைப் பெற்றிருந்தனர். அன்றைய காலகட்டத்திலும் கிழக்கில் வாழ் முஸ்லிம்களும், தமிழ் மக்களும் அரசின் வரப்பிரசாதத்திலேயே நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். ஆயினும் தமிழ் தேசியவாதிகள் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடம் தமது இருப்பை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றிகண்டனர். 1977ம் ஆண்டில் ஐ.தே.க. 5/6பங்கு பலத்துடன் ஆட்சியை பொறுப்பேற்றது. தமிழரசு கட்சி 18ஆசனங்களை பெற்று எதிர்கட்சியானது. இக்கட்சியின் நீண்டகால உறுப்பினர் இராசதுரை பா.உ. அவர்களும் காசி ஆனந்தன் அவர்களும் தமிழரசு கட்சியின் வேட்பாளர்கள் ஆவர். ஆனால் ஒரே தொகுதியில் எதிரெதிராகப்

போட்டியிட்டு இராசதுரை அவர்கள் அதிகவாக்குகளை பெற்று ஆசனத்தை சவிகரித்துக்கொண்டார். அதுவும் ஒருவகை ஜனநாயகம் ஆகும். ஆனால் உடனடியாக இராசதுரை அவர்கள் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு தாவினார். இது முதலாளித்துவ அரசியலின் கட்சி தாவும் அரசியலாகும். அந்நேரத்தில் அவர் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்களின் மூலம் தமிழரசுக் கட்சிக்கு எதிராகக் கரும் பிரதேசவாதக் கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தார். பிந்நாட்களில் ஐ.தே.க. உடனான தேன்நிலவுக் காலத்தில் கிழக்கின் தமது வர்க்கத்தினருக்கு பல தாலந்துகளை பெற்றுக்கொடுத்துள்ளார். தேனிலும் இனிய தமிழ் தேசியத்தை இராசதுரை பா.உ. அவர்கள் விவாகரத்து செய்து கொண்டார். இனிமையான தமிழ் பேச்சாளர் ஒருவரை தமிழ் தேசியம் இழந்துவிட்டது. இவைகளை இன்று மீட்டிப் பார்ப்பதில் சில உண்மைகள் புலப்படும், அதாவது கிழக்குவாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரதேச வாதத்தை ஏன் தொடர்ந்தும் கைக்கொண்டுள்ளனர் என்பதை இன்று ஆராய வேண்டியுள்ளது. அண்மையில் முஸ்லிம் இனத் தலைவர் ஒருவர்

வடக்கு கிழக்கு இணைப்புக்கு எதிராக குரலெழுப்பியுள்ளார். முஸ்லிம்கள் தமிழ் தேசிய தலைமைத்துவத்துடன் பயணிக்க அதிக விருப்பு அற்றவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அதேபோல் கிழக்கின் தமிழ் மக்களும் கடந்த காலத்திலும் இன்றைய காலகட்டத்திலும் தமது வாழ்வியல் நலன்களைப் பெற்றுக்கொள்வதிலேயே நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். கடந்த ஆளும் வர்க்க தலைமைகளும் இன்றைய ஆளும் வர்க்க தலைமைகளும் வடக்குடனான கிழக்கின் முரண்பாட்டைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். கடந்த ஜே.ஆர். ஜயவர்தனா ஆட்சியின் போது இந்தியாவினால் கொண்டுவரப்பட்ட இருமாகாண இணைப்பிற்கு சம்மதம் தெரிவித்து தற்காலிகமாக இணைக்க உடன்பட்டார். இருந்தும் கிழக்கு மாகாணம் வடக்குடன் நிரந்தரமாக இணைய வேண்டுமானால் கிழக்கு மக்களின் சம்மதத்தை ஆறு மாதங்களுக்குள் மக்கள் கருத்து கணிப்பு தேர்தலின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றும் கூறியிருந்தார். தேர்தல் நடைபெறாமல் இணைப்பு

எதிர்ப்பார்ப்புகளும்! ஏமாற்றங்களும்!

1815ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர் என்னும் பட்டாயத்தின் கீழ் வாழ்ந்துவரும் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கப்பிரிவின் வரலாறு சோகம் தோய்ந்ததாகவே இருந்து வருகிறது. அது பொருளாதார தேய்வின் பிரதிவிம்பமே. இருந்தும் காலத்தின் காலத்துக்கு ஏற்படும் மாற்றத்தின் பிரதிபலனாகவும், பண்ணையடிமையின் தோற்றுவாயும், அதன் கூலியடிமைத்தனமும், அதனோடு பிண்ணனிப்பினந்த மூடநம்பிக்கை கலாச்சார சடங்குகளும், கங்காணிமார்களின் மரபுவழி தனிநபர் வழிபாடும் இன்று 21ம் நூற்றாண்டிலும் அவர்களை விட்டுவைக்கவில்லை.

ஒருகாலத்தில் பஞ்சத்தைப்போக்கிக்கொள்ள ஏமாற்றப்பட்டு கால்நடையாகக் கொண்டுவரப்பட்ட சமூகம் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றுவாயுடன் தோன்றிய காலனியாதிக்கத்தின் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்ட 7ம் அல்லது 8ம் நூற்றாண்டின் அரேபிய கலாச்சாரமான அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்ளையின் ஓரங்க கொத்தடிமை உரிமையாளனாக ஒத்தமிடப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டதுபோல் ஆணியடிக்கப்பட்டார்கள். அந்த பண்ணையடிமை எச்சத்தின் சிறையிலிருந்து ஒட்டுமொத்த சமுதாயமும் இன்றுவரையும் விடுபட்டதாக தெரியவில்லை.

கங்காணிகளுக்கும், வெள்ளைத்துரைமார்களுக்கும் சாமரைவீசிய பாமர உழைப்பாளிகள் தாம் வாழும் சமுதாயம் படிப்படியாக மாறுதல் ஏற்படுவதை காணத்தவறிவிடுகிறார்கள். அந்த மாறுதல் போக்கை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது பாரிய கூட்டமொன்று தட்டு தடுமாறும் போது மாறுதலுக்கு ஏற்ப தாமும் மாற வேண்டும் என்ற கருத்தைக்கொண்ட தனிநபர் கூட்டம் மலையகத்தில் நாகரீக வளர்ச்சியின் உச்சியாக கருதும் 21ம் நூற்றாண்டிலும் சொற்பத்தையே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

அதன் பிரதிபலனாகவே கங்காணிகளின், வெள்ளைத்துரைமார்களின் ஆட்சியைப்போன்றே அவர்களின் செயற்பாட்டு அதன் அடிவருடிகளாக சொசுகு வாழ்வும், தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி வயிற்றுப்பிழைப்பு நடத்தியும் பொருளாதாரத்தில் உழைப்பாளிகளை ஏமாற்றி இலங்கையில் மட்டுமல்ல இந்தியாவிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை தமது 7பரம்பரைக்கும் சம்பாதித்து வைத்துத்துள்ள கூட்டம் பிற்காலத்தில் தொழிற்சங்க மற்றும் அரசியல் ரீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தியும் வருகின்றனர்.

காலனியாட்சியில் கங்காணி மற்றும் வெள்ளைத்துரைமார்களின் கெடுபிடிகளுக்கும் அன்றும் பலபேர் சமூகத்தின் ஜனநாயகத்துக்காகப் போராடி மூர்க்கத்தனமாகக் கொல்லப்பட்ட வரலாறு நம்கண்முன்னே காட்சிதருகிறது.

(உதாரணமாக கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்பச்சை என்ற நாவல் நமக்கு சான்று பகர்கிறது) இன்று அந்நிலைமை தோட்டத்தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆலம் விருட்சமாக அகலவரிந்துள்ளது. இந்நிலைமைகளின் கீழ் இன்று மலையகத்தின் தோட்டத்து தேயிலை தூர்களில் இருந்து படித்த பட்டதாரிகள் உருவாகியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மாறுதலின்

நிலைமையில், மலையக மக்களை குழ்ந்துள்ள வாழும் உரிமைக்குமான ஆபத்தும், பொருளாதார நெருக்கடியின் ஏழ்மை நிலை என்ற எண்ணெய்த்தாய்ச்சியில் பொரித்தெடுக்கப்படும் நிலைமைகளை அவதானிக்க முடியாமல் திணறுவது 18ம் நூற்றாண்டையே மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துகிறது.

கங்காணிகளின் காலம் போய் அவர்களின் பாரம்பரியத்தின் வழிவழிவந்த நிலபிரபுக்கள் தொழிற்சங்க மற்றும் அரசியல் ரீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தி பொய் ஏமாற்றுகளுக்கு தோட்டத்து மக்களை பழக்கப்படுத்தி பழக்கத்தின் அடிமைகளாக்கி போலிவாக்குறுதிகளை வழங்கி இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பதற்கு சான்று பகிர்ந்து. தோட்டத்து மக்களைப் படித்தவர் பாமரர் என பாகுபாடில்லாமல் நவீன அடிமைகளாக்கி சந்தர்ப்பவாதத்தின் உச்சிக்குக் கொண்டுசென்று தோட்ட மக்களை ஏமாற்றுவது தொடர் மொகா நாடகத்தின் அங்கமாகிவிட்டது.

ஜே.ஆர்.ஜயவர்தானாவின் ஆட்சியின் கபின்ட் அமைச்சைப்பெற்றுக்கொண்ட செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் முதல் தற்போதைய மலையகத்தலைவர்கள் என்றுகூறிக்கொள்ளும் எஜமான்கள்வரை பலர்

கபின்ட் அலங்கரித்தாலும் பழைய பாக்கெட்டின் புதிய நாணயத்தாள்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இந்நிலைமைகளின் கீழ் உழைக்கும் வர்க்கமாகிய தோட்டத்து மக்கள் இரவின் கொள்ளையர்களிடமிருந்து தப்பி பகல் கொள்ளையர்களிடம் மாட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த பகல் கொள்ளையர்களுக்கு சங்குதுபவர்கள் மலையகத்தின்

மானியம், 07 பேர்ச்சர்ஸ் காணி, ஒரு கிராமசேவையாளர் பிரிவுக்கு ஒரு தமிழ் பாடசாலை என்ற வாக்குறுதியும் தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றமடைவே செய்தது. அந்த வாக்குறுதியை சுமந்துவந்த பல தோட்டத்து சுக்காணிகள் மலையேறும் மந்திரிகளாகினர்.

அதே போல் தற்போதைய மைத்திரி, ரணில் கூட்டாட்சியும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பல வாக்குறுதிகளை வழங்கியது. குறிப்பாக ரணில் விக்கிரமசிங்கவினால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1000ரூபா சம்பளம் என்ற கோசம் பாரியதாகும். அந்த வாக்குறுதியை சுமந்து வந்த பல்லாக்கின் உரிமையாளனாகிய திகா, சுரேஸ், அர்விந்தன், அழகர் போன்றவர்கள் மலையேறிவிட்டார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1000ரூபா எட்டாக்கனியாகிவிட்டது.

ரணில், மைத்திரி இடைக்கால ஆட்சியில் அரச ஊழியர்களுக்கு பத்தாயிரமும், தனியார்த்துறையினருக்கு 2500 ரூபாவும் வழங்க முன்வந்த போதும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு டாட்டா காட்டப்பட்டது.

அத்துடன் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 2500 ரூபா எமது அரசாங்கம் வழங்கப்போவதாக மார்தட்டிக்கொண்ட கூட்டாட்சியின் கொம்பன்கள் தொழிலாளர்களை அடைமானம் வைத்து கம்பனிகாரர்களுக்கு பல பில்லியன் ரூபாய்கள் இலாபம் பெற்றுக்கொடுத்து தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 100 ரூபாவீதம் படியளந்தார்கள்.

இந்நிலைமை என்பது 18,19ம் நூற்றாண்டின் வரலாறேயன்றி வேறில்லை. கனத்துபோய் விதியின் விளிம்பில் தாம் இருக்கின்றோம் இது எமது தலைவிதி என்று ஏக்கப்பெருமூச்சுவிடும் தோட்டத்து மக்கள் தற்போது சிந்தித்து தனிமனித வழிபாட்டைவிட்டு மாற்றுசிந்தனைக்கு வழிவிடவேண்டும். அதுதான் தோட்டத்து மக்களின் வாழ்வில் சீன, கியூபு மக்களின் வாழ்வை போன்று மாறுதலை ஏற்படுத்தும். அதற்கான திறவுகோல் உழைக்கும் மக்களாகிய தோட்டத்து பாட்டளிகளிடமும், முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களிடமும் தான் உள்ளது. பிற்போக்குவாத மலையக தலைமைகளிடம் அல்ல என்பதை வரலாறு நிரூபித்துள்ளது. எனவே எதிர்பார்ப்பின் ஏமாற்றத்திலிருந்து 21ம் நூற்றாண்டிலாவது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பொருளாதார அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையடைய வேண்டும். அதற்கான பாடத்தை பாட்டாளிகளின் ஆசான்களான கார்ல் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின் ஆகியோரிடமிருந்து கட்டாயமாகவே கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது ஒட்டுமொத்த உழைக்கும் வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான வழிகாட்டியாகும்.

விடியலை விரும்புவர்களைப்போல் போலிவேடமிட்டுள்ள ஓரளவு கல்வி என்ற கப்பலில் ஏறிய துடிப்புள்ளவர்களாக தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் வாய்ச்சவடால் மேதாவி்களாகும்.

அதன் பின்னணியில் இருந்து இவர்கள் கங்காணிகளின் பரம்பரையையொத்த கொள்கையும், சிந்தனையும் கொண்ட கோமாளிகளை ஆட்சியில் ஏற்றி மரத்திலிருந்து விழுந்தவனை மாடுமிதிப்பதைப்போல் மிதிக்கின்றனர்.

மாறுதலின் போக்கை விளங்கிக்கொள்ள முடியாது அறியாமையின் விழும்பில் உள்ள தோட்டத்து மக்களுக்கு தொழிற்சங்கத்துக்கு அங்கத்தவர்கள் சேர்க்கும் தறுவாயிலும், தேர்தல் காலத்திலும் இந்த கலிசடைகளின் உதவியுடன் அரசியலில் போலிச்சாமியார்கள் பல வாக்குறுதிகளை வழங்கிவருவது மலையகத்தின் சம்பிரதாய சடங்குகளில் ஒன்றாகிவிட்டது.

ஒருகட்டத்தில் தோட்டத்து மக்கள் குடியிருக்கும் லயத்துவீடும், அவர்கள் பயிர்ச்செய்யும் மரக்கரித் தோட்டமும் அவர்களுக்கே சொந்தம் என்ற வாக்குறுதியும், சந்திரிக்காவினால் தோட்டத்து மக்களுக்கு காணியுடனான வீடும் என்ற வாக்குறுதியும், மஹிந்தவினால் அரிசி, மா, மண்ணெண்ணெய்

அடக்குமுறை ஆரம்பம்

ஒரு பிரளயத்தின் தோற்றம்

இதனிடையே 1970 நடுப்பகுதியில் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட அடக்குமுறையும் தொடர்ச்சியாக உக்கிரமடைந்தது. 70 ஆகஸ்ட் 10ம் திகதி கட்சியின் முதலாவது பொதுக் கூட்டத்தின் பின்னர் அரசு பாதுகாப்புச் செயலாளரினால் விடுக்கப்பட்ட பாராதரமான அறிக்கையைப் பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதன் பின்னர் ஜே.வி.பிக்கு எதிராக அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட அடக்குமுறைகளைப் பற்றி அப்போதைய பத்திரிகைகளின் தலைப்புச் செய்திகள் மூலமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அவைகள் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன.

1970 ஆகஸ்ட் 11ம் திகதி சிலோன் டேலி மிரர் பத்திரிகை "சே குவீரா இயக்கத்தின் செயற்பாட்டை நிறுத்துவதற்காக பொலிசார் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முடிவுசெய்துள்ளனர்".

1970 ஆகஸ்ட் 08ம் திகதி பொலிஸ் அத்தியகட்சிகர்களின் கலந்துரையாடல் பற்றி 70 ஆகஸ்ட் 20 சன் பத்திரிகையில் "பொலிஸ் மா அதிபர் ஜே.வி.பி.யின் தகவல்களைத் திரட்டுவதற்கான திட்டத்தை வெளிப்படுத்தினர்".

1970 ஆகஸ்ட் 20 சிலோன் டெய்லி நியூஸ் "பொலிஸ் மா அதிபர் ஜே.வி.பி.யைப் பற்றி- கிளர்ச்சியாளர்களை அடக்குவதற்கு புதிய சட்டம்" (அதில் ஜே.வி.பிக்கு கிளர்ச்சியாளர்கள் எனும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எந்தவிதமான கிளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்காதபோது 70 ஆகஸ்ட் ஆகும் போது அரசாங்கம் ஜே.வி.பி.யை 'கிளர்ச்சியாளர்கள்' எனக் குறிப்பிடுவது அரசாங்கத்தின் எதிர்கால நோக்கம் தெரியவந்துள்ளது).

1970 செப்டம்பர் 05ம் திகதி சன் பத்திரிகை, "அரசாங்கம் 61 உள்வாசுச் சேவைப் பிரிவுகளை உருவாக்குகிறது".

1970 ஒக்டோபர் 10 சிலோன் டெய்லி மிரர், "இரகசிய பொலிசின் விசேட விசாரணைப் பிரிவு விரிவுபடுத்தப்படவுள்ளது."

1970 ஒக்டோபர் சிலோன் டெய்லி நியூஸ், "பொலிஸ் இராணுவத்தை 5000 த்தால் அதிகரிக்கப் போகிறது."

1971 பெப்ரவரி 22 சன் பத்திரிகை, "பாதுகாப்பு படைகள் தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டது. கலகம் பரவுவதைப் பற்றி அரசாங்கம் கூறுகிறது. தேசிய பாதுகாப்பு சபைக் கூட்டத்தின் பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்".

1971 மார்ச் 02 சிலோன் டெய்லி நியூஸ், "கலக நிலைமைகளுடன் போராடுவதற்கு விசேட சட்டம்".

இவ்வாறு அடக்குமுறைக்கான நிலைமைகள் அணிதிரண்டு வந்தன. ஜே.வி.பி. நாடு முழுவதும் பிரச்சார கூட்டங்களை ஆரம்பித்து பகிரங்க அரசியலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்திலாகும். 71 பெப்ரவரி 21 ஹைட்ரோக் கூட்டத்தின் பின்னர் பிரச்சாரக் கூட்டங்களை அடக்குமுறையின் காரணமாக நிறுத்த வேண்டியிருந்தது.

இதே வேளையில் அவைகளை நிறுத்துவதற்கான முஸ்தீபுகளும் இடம்பெற்றன. பொலிசாரின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்வதற்கு முயற்சித்தது போலவே, கூட்டங்கள் ஊடாக மக்களை தெளிவுபடுத்தலும் தொடர்ந்தது. அதேபோன்று அப்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த

பிரின்ஸ் குணசேகர அவர்களும், அம்பலங்கொடை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பி. டி. எஸ். குலரத்ன அவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் அடக்குமுறைக்கு எதிராக பேசினார். பிரதமருடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்வதற்கான முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் அதற்கு

விருப்பம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும் 71 மார்ச் 06ம் திகதி அன்றைய தினம் பாரிய அனர்த்தம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அத்தோடு அடக்குமுறை உச்ச நிலையை அடைந்தது.

ஜே.வி.பி.யின் மிக முக்கியமான கூட்டம்!

1971 மார்ச் 06ம் திகதி விஜே. நாளை அமைந்திருந்தது. அப்போது கொழும்பில் ஜே.வி.பி.யின் இணைப்பு மத்திய நிலையமாக இருந்த, கொழும்பு வனாதமுல்லையில் தோழர் ஒஸ்மன் தோழரின் வீடாகும். 71 மார்ச் 06ம் திகதி தோழர் ரோகண விஜேவீர ஒரு சில விடயங்களுக்காக அங்கு சென்றபோது, அங்கு மாவட்டச் செயலாளர்கள் சிலர் அங்கு இருப்பதை அவர் கண்டார். அவர்களிடம் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது? அவர்கள், லொக்கு அத்துல மாவட்டச் செயலாளர்களின் கூட்டத்தை கூடியதாக அதற்கு தாம் சமூகமளிப்பதற்கு வந்தாகவும் கூறினர். அதை முடித்துவிட்டுச் செல்லும்போது ஒஸ்மன் விட்டுக்கு வந்தாகவும் கூறினர். இதிலிருந்து தெரியவருவதாவது, அப்போதைய கட்சியின் பொதுச் செயலாளரான தோழர் ரோகண விஜே வீராவுக்கு தெரியாமல் லொக்கு அத்துல தமக்கு ஆதரவான மாவட்டச் செயலாளர்கள் சிலரை வரவழைத்திருந்தார். சற்று நேரத்தின் பின்னர் மேலும் சில மாவட்ட செயலாளர்களும் லொக்கு அத்துலவும் அங்கு வருகைத்தனர். இதன்போது தோழர் ரோகண விஜே வீர தாம் கட்சியின் செயலாளர் என்ற வகையில் சில முடிவுகளை எடுத்தார். தோழர் ரோகண விஜே வீர, லொக்கு அத்துலவின் மீது பல குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தார். கட்சியினுள் குறுக்களாக செயற்பட்டு கட்சி தோழர்களை பிரித்தல், கட்சியின் வளங்களையும் நிதியையும் மோசடி செய்தல், கட்சித் தலைமைக்கு எதிராக சதி குழ்ச்சிகளைக் கட்டவிழ்த்துவிடல், கட்சி உறுப்பினருக்கு பொருத்தமில்லாத வகையில் செயற்படல், இந்த குற்றச்சாட்டுகளை லொக்கு அத்துல நிராகரித்தார். இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் கட்சியில்

உருவாகும் துரோகிகளின் பொதுத் தன்மையென்பதை கட்சின் பின்னரான அனுவங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. எவ்வாறாயினும் சில மாவட்டத் தலைவர்கள் லொக்கு அத்துலவின் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து கருத்து வெளியிட்டதன் காரணமாக லொக்கு அத்துல வாயடைத்துப் போனார்.

அடுத்த நடவடிக்கையாக லொக்கு அத்துலவின் இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றுவதாகும். ஆனால் அங்கு நிகழ்ந்த இன்னுமொரு சம்பவத்தின் காரணமாக அதைச் செய்ய முடியாது போனது, அது, கலந்துரையாடல் நடந்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒஸ்மன் தோழரின் வீட்டை பொலிசார் சுற்றிவளைத்தனர். பொலிசார் அவ்விடத்துக்கு வந்தவுடன் பலர் அங்கிருந்து ஓடி தலைமறைவாகினர். அதன் பின்னர் இக்கூட்டத்தை கூட முடியாது போனது. ஆனால் தமக்கு நடக்கபோவது என்னவென்பதை புரிந்துக்கொண்ட லொக்கு அத்துல அந்த நிமிடத்திலிருந்து கட்சியின் தலைமைத்துவத்தை தம்வசப்படுத்துவதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

1971 மார்ச் 06ம் திகதி ஒஸ்மன் தோழரின் வீட்டுக்கு பொலிசார் வந்தது தற்செயலான சம்பவமல்ல. அன்றைய தினம் இக்கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு தெரியாமல் கொள்ளப்பிடிமையில் சம்பவமொன்று நிகழ்ந்தது. அது, தர்மசேகர கும்பல் அமெரிக்க தூதரகத்தின் மீது கைகண்டு ஏறிந்து. அருகில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த வாகனங்கங்கள் மீது தாக்கியமையாகும். இதன் குறிக்கோள் என்னவெனில், அமெரிக்கா வியட்நாம் மீது தொடுத்துள்ள போருக்கு எதிர்ப்பை தெரிவிப்பதாகும். ஆனால் தூதரகத்திற்கு எதுவிதமான சேதமும் ஏற்படவில்லை அருகில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த வாகனங்களுக்கே சேதம் ஏற்பட்டது. அதேபோன்று இன்னுமொரு திகில் சம்பவம் என்னவெனில், அருகில் நின்றுக்கொண்டிருந்த பொலிஸ் காரர் ஒருவரை கூறிய ஆயுதத்தால் குத்திக் கொன்றமையாகும். இதன் காரணமாகவே பொலிசார் ஒஸ்மன் தோழரின் வீட்டை சுற்றிவளைத்தனர். அந்த சம்பவம் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் வரலாற்றுப் பயணத்திற்கு பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும்போது கட்டுபாடின்று நடைபெறும் சம்பவங்களானது புரட்சிகர இயக்கத்துக்கு ஏற்படுத்தும் பின்னடைவு என்னவென்பதை

இச்சம்பவம் தெளிவுபடுத்துகிறது. 1971 மார்ச் 06ம் திகதி அமெரிக்க தூ தரகத்தின் மீதான தாக்குதலை மேற்கொண்ட தர்மசேகரா கும்பல் அப்போதைய ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் விடுதலை முன்னணி மீது அடக்குமுறையை கட்டவிழ்த்துவிடுதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. அரசாங்கம் உடனடியாக அவசர நிலையை பிரகடனப்படுத்தி அடக்குமுறையை ஆரம்பித்தது. உண்மையில் தர்மசேகரா கும்பலின் இந்தச் சம்பவமானது ஆத்திரத்தை தூண்டும் செயலாக அமைந்திருந்தது. அதாவது ஜே.வி. பியை அழிப்பதற்கு திறந்துவிட்ட பாதையாகும்.

விஜே வீர கைது செய்யப்படுகிறார்!

1930களில் ஜெர்மனியில் ஹிட்லர் ஆட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை தடைசெய்து அழித்தொழிப்பதற்கு பயன்படுத்தியதும், ஜெர்மனிய பாராளுமன்றமான 'ரெயிஸ்டாக்கை' தீவைத்தை சம்பவமாகும். முன்னால் ஜெர்மனி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினரான 'வென்டர்லூபே' அதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தார். இலங்கையில் வென்டர்லூ பேயின் பாத்திரத்தை வகித்தவர் தர்மசேகராவாகும். 1969ல் மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தர்மசேகர அதன்பின்னர் 'தாயக பாதுகாப்பு சங்கம்', 'மாவோவாத இளைஞர் முன்னணி' எனும் அமைப்பை உருவாக்கி செயற்பட்டார். சிறிய போராட்டக் கோட்பாடு, அதர்ச்சி யுத்தக் குழு, மற்றும் அடிப்படை முகாம் கோட்பாடு பற்றி பேசினார். ஆனால் நடைமுறையில் அவர்கள் அப்போதிருந்த அரசாங்கத்தின் புரிதலுடன் செயற்பட்டு எதிர்புரட்சிவாத தேவையை பூர்த்திசெய்யும் அமைப்பாகச் செயற்பட்டனர். புரட்சிகர அமைப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பல சந்தர்ப்பங்களில் முற்போக்கான பெயர்களில் அமைப்புகளை உருவாக்கி அப்போதைய அரசாங்கத்தின் நேரடி மறைமுக எதிர்புரட்சிவாத தேவையை வகித்துச் செயற்படுவதென்பது கடந்த காலத்தைப் போன்றே தற்போதைய வரலாறும் சாட்சிப் பகிக்கிறது. 1971 மார்ச் 06ம் திகதி அச்சம்பவத்தின் பின்னர் அதர்ச்சி தரும் நிகழ்வாக 1971 மார்ச் 13ம் திகதி தோழர் ரோகண விஜே வீராவும், கெலி சேனாநாயக்காவும் அம்பாறையில் வைத்து கைது செய்யப்படுகின்றனர். இந்தக் கைது தர்மசேகர கும்பல் வழங்கிய தகவல்களுக்கு அமைய நிகழ்ந்ததென சந்தேகிக்கப்படுகிறது. தோழர் விஜேவீர அம்பாறைக்கு செல்வதை தெரிந்து வைத்திருந்த லொக்கு அத்துல கும்பல் அதுபற்றி பொலிசுக்கு தகவல் வழக்கியிருக்கலாமெனவும் சந்தேகிக்கப்படுகிறது. கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் தோழர் விஜே வீரா, கெலி சேனாநாயக்கா ஆகிய இருவரும் கொழும்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். அதன் பின்னர் இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னர் அவசரகால நிலையின் கீழ் யாழ்ப்பாண சிறைசாலையில் எதுவிதமான குற்றச்சாட்டுகளுமின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

05ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.. **இரு துருவங்களான..**

இந்த நிலைமைகள் நாட்டையும் மக்களையும் பாதிக்கும் விதம் என்ன? எமக்கு முக்கியமானது அதுவாகும். ஸ்ரீ.ல.ச.க அதிகாரப் போட்டியினால் மைத்திரி அணி கூட்டு அரசாங்கத்திலேயே இருக்கப்போவதுடன் எதிர்வரும் உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தலில் கூட்டாகப் போடியிடுவதும் தவிர்க்க முடியாது. அப்போது இந்த கூட்டாட்சி அதன் குறிக்கோளான நல்லாட்சி ஜனநாயகம் ஆகியவற்றிற்குப் பதிலாக அதன் உண்மையான குறிக்கோளான அதிகாரத்திற்காக செயற்படுவதில் முன்னிலை வகிப்பது தவிர்க்க முடியாததாலும். அப்போது சில திருடர்கள் கைது செய்யப்படுவதுடன் சில திருடர்களுக்குச் சலுகைகள், பதவிகள் வழங்கப்படும். இதன்போது பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரித்து மக்கள் மீதான சுமைகள் அதிகரிக்கப்படும். சலுகைகளை பறித்தல், தனியார்மயம், கடன் சுமை மென்மேலும் அதிகரித்து மக்களை வதைப்பது தவிர்க்க முடியாது.

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை ஒழிக்கும் வாக்குறுதி கனவாக மாறுவதுடன் தமது அதிகாரத்திற்குச் சாதகமான முறையில் அரசியலமைப்பு திருத்தம் செய்யப்படும். இறுதியாக இந்த கூட்டு அரசாங்கம் மீதான மக்களின் நம்பிக்கை சிதைவடைவது தவிர்க்க முடியாது. அப்போது அரசு விரோத மக்கள் சக்திகளின் வகிப்பாகம் என்ன? ஸ்ரீ.ல.ச.க தலைவர்கள் தமது அதிகாரத்தை தவிர மக்களதும், கட்சி உறுப்பினர்களதும், நிலமை பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள் அல்ல. என்பதை இப்போதாவது ஸ்ரீ.ல.ச.க கட்சி அங்கத்தினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தலைவர்களின் அதிகாரப் போட்டியில் தாமும் விழாது ஸ்ரீ.ல.ச.கவில் இருக்கும் முற்போக்கு அணிகள் தமது வர்க்க அணியை நோக்கி அணிதிரள வேண்டும்.

ஸ்ரீ.ல.ச.கட்சியின் அதிகாரப் போட்டியும் கூட்டு அரசாங்கத்தில் நிதானத்துடன் எதிர்க்கட்சியின் பணியை ஆற்றி நாளுக்கு நாள் மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றுவரும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் நடைமுறையும் எதிர்கால அரசியலில் பிரதான பங்குவகிக்கும். இதற்கு முன்னர் ஆட்சி மாற்றத்தின்போது பிரிவினைக் கோசங்கள் கட்சிகளுக்கிடையே தவிர வர்க்கங்களுக்கு இடையே அல்ல. அதாவது ஸ்ரீ.ல.ச.கவுக்கு மாற்றாக ஐ.தே.க, ஐ.தே.கவுக்கு எதிராக ஸ்ரீ.ல.ச.க என்பதேயாகும். இதற்குப் பின்னர் அது வர்க்க ரீதியாகவே செயற்படும். அதாவது முதலாளித்துவ கூட்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இடதுசாரிகள் மற்றும் முற்போக்குச் சக்திகளுக்கிடையேயுள்ள உறவு. நாட்டிற்குத் தேவையாகும், நாட்டை மாற்றியமைக்க கூடிய பலம் அதுவேயாகும். அப்போது தமது வர்க்க அணியைப் பலப்படுத்துவதோடு ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் முன்வருதல் வேண்டும். அரசியல் பயணம் சரியான திசையை நோக்கியே பயணிக்க வேண்டும்.

08ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.. **வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பில்...**

சாதியமற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது. சட்டமும் இணைப்பு நீடிப்பை நிராகரித்திருந்தது. கடந்த காலத்தைப் போன்றே இரு மாகாணங்களும் செயற்படுகின்றன. இலங்கையின் எந்த மாகாணங்களாக இருப்பினும் பெரும்பான்மையான சாதாரண மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளைக் கூட தீர்க்க திராணியற்ற ஆட்சியாளர்கள் திணறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். கடன் சுமை, வரிச் சுமை, வேலையின்மை, வறுமை போன்ற பிரச்சினைகள் நாடு தழுவிய ரீதியில் உக்கிரமடைந்துள்ளன. தமிழ் முதலாளித்துவ தலைமைகளிடம் தமிழ் மக்களை ஆழும் அதிகாரம் கிடைக்கப்பெற்று விட்டால், வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடப் போவதில்லை இனத்துவ அரசியலினால் வடக்கு கிழக்கு பொருளாதாரம் கரைபுரண்டோடச் செய்ய ஒருபோதும் முடியாது. வேண்டுமானால் தமது குறுகிய அரசியல் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நோக்கில் இந்திய உதவிகளினால் அல்லது அமெரிக்க உதவிகளினால் ஒருசில உதவிகளை குறுகிய காலத்திற்கு அளிக்க முடியும். ஆனால் முழுமையான அன்னிய மேலாதிக்கத்தை இந்நாட்டு மக்களால் ஏற்க முடியாது. அவர்களின் தேவைக்காக வடக்கும் கிழக்கும் கூட இணைக்கப்படலாம் அவர்களின் அடிவருடிகள் செயற்படும் நடத்தைகளில் இந்நாட்டு மக்கள் அவதானமாக இருப்பது அத்தியாவசியமானது. ஏனெனில் அவர்களின் வர்த்தக நோக்கம் இலங்கையை விழுங்கிவிடும். உடன்படிக்கைகள் பலவற்றில் இருநாடுகளும் ஆர்வமாக உள்ளன. ஆட்சியாளர்களும் எமது தேசிய பொருளாதாரத்தை வலுவிழக்கச் செய்யும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளனர். அந்நியருக்கு அடிவருடும் செயற்பாட்டை நிறுத்தி இந்நாட்டின் சாதாரண மக்களை மேன்மையுறச் செய்வதே மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் நோக்கமாகும். தமிழ் மக்கள் கடந்தகால அழிவுமிக்க அரசியலின் பட்டறிவை பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றையே ஓதுவதனால் அது உண்மையாகிவிடாது.

04ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.. **கடந்தொழிவாளர்களுக்காக...**

மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனை முன்னின்று கொள்கை காரணமாகவும், செயற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் மீன்பிடி அமைச்சர்களின் தவறான அரசாங்கத்தின் செயலிழந்த சபாவம் செயற்பாட்டினாலும் இந்நிலைமை மாற்றம் பெற்றது. மீன்பிடி பொதுமக்களும் அவதிப்படும் கூட்டுத்தாபனம் நேரடியாக மீனை நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். கொள்வனவு செய்வதற்கு பதிலாக இடைத்தரகர்கள் ஊடாகவே மீனை கொள்வனவு செய்தது. இதனால் மீனவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை நுகர்வோருக்கு குறைந்த விலையில் மீன் கொள்வனவு செய்யும் சந்தர்ப்பமும் இல்லை. எனவே எல்லா திசைகளினாலும் அப்பாவி மக்களே பாதிப்புக்கு முகம்கொடுத்து வருகின்றார்கள். மீன்பிடி கூட்டுத்தாபனத்தை சேர்ந்த சுமார் 25மாவட்ட காரியாளர்கள் உள்ளதோடு 03குளிரசாதன நிலையங்கள் உள்ளது. மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரதான காரியாலயத்தில் எரிபொருள் நிர்ப்பு நிலையமொன்றும் காணப்படுகின்றது. மறுபுறம் விலைமதிப்புமிக்க பல காணிகள் இக்கூட்டுத் தாபனத்தை சேர்ந்துள்ளது. ஒருமாதத்திற்கு சுமார் 300தொன் மீனை கொள்வனவு செய்கின்றதோடு இதன் பெறுமதி சுமார் 150மில்லியன் ரூபாய்களாகும். இதில் குறைந்தபட்சம் 33மில்லியன் ரூபாய் லாபத்தை பெற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால் எமக்கு கிடைத்துள்ள தரவுகளுக்கு ஏற்ப தற்போது தேவைக்கு அதிகமான ஊழியர்கள் உள்ளதால் சம்பளம் மற்றும் ஏனைய செலவுகளுக்காக சுமார் 50மில்லியன் ரூபாய் தேவையாக உள்ளது. எனவே இதனை நடத்தலில் இயங்கும் ஓர் நிறுவனமாக குறிப்பிட்டு கடந்த காலம் முழுவதும் திரைசேரியிலிருந்து நிதியை ஒதுக்கிக்கொண்டுள்ளார்கள்.

செஞ்சக்தி: நீங்கள் கூறியதைப் போன்று மீன்பிடி கூட்டுத்தாபனத்தை தனியார்மயப் படுத்தும் அச்சுருத்தல் அவதானிக்க முடிகின்றது. இது தொடர்பாக உங்கள் கருத்து என்ன?

தோழர் ரத்ன கமகே: மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனத்தை 1964ல் அமைக்கப்பட்டது. நிலைநாட்டிய ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இக்கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊடாக பல சேவைகள் மக்களுக்குக் கிடைத்தது. பிற்காலத்தில் படிப்படியாக இதன் பணிகளை வெவ்வேறு நிறுவனங்களுக்கு பகிரப்பட்டது. உதாரணமாக சிலில் பெர்நியியலாளர் பிரிவை அதிலிருந்து அகற்றி மீன்பிடி சட்டபூர்வ கூட்டுத்தாபனத்தை நிறுவப்பட்டது. சீனோர் நிறுவனத்தை நிறுவி மீன்பிடி வலை உற்பத்தித் துறையை அதற்கு வழங்கப்பட்டது. மீனவர்கள் பிடித்துவரும் மீன் உற்பத்திக்கு விலைநிர்ணயம்செய்வது மீன்பிடி கூட்டுத்தாபனமாகும். ஆரம்ப காலப்பகுதியில் இக்குறிக்கோளுடன் சரிவர இயங்கியதால் மீனவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைத்ததோடு நுகர்வோருக்கும் ஓரளவு குறைந்த விலையில் மீன் கொள்வனவு செய்யும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆனால் கடந்த ஆட்சியிலும் இன்றைய ஆட்சியின் குறைபாட்டின் காரணமாகவும், திறந்த பொருளாதாரக்

12ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.. **கடந்த காலம் முழுவதும்...**

தந்தையருக்கு, மனைவிக்கு, கணவருக்கு, பிள்ளைகளுக்கு, உற்றாருக்கு தமது இழப்புகள் தொடர்பாக முறையிடு செய்வதற்கு ஓர் பொதுவான இடம் தேவை என்பதோடு இவற்றின் உண்மை நிலையை ஆராய்வதற்கான உண்மை ஆணைக்குழுவொன்றையும் நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற முடிவில் நாம் இருக்கின்றோம். எனவே இந்நடவடிக்கைகள் இன்னும் திறம்படச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் நாம் கோரி நிற்கிறோம்.

ஒருபுறம் வடக்கு, கிழக்கு மக்களைப் போன்று எமது கட்சியும் எமது தாய், தந்தையரும் இவ்வாறான கவலைகரமான நிலைக்கு இரண்டு தடவைகள் எமது வரலாற்றில் முகம்கொடுத்தோம். எமது பெற்றோரும் 1971 காலகட்டத்திலும், 1988/89 காலகட்டத்திலும் கிராம சேவையாளரிடம், பிரதேச செயலாளரிடம், இராணுவத்தினரிடம், பொலிசாரிடம், செஞ்சிலுவை சங்கத்திடம், மனித உரிமை நிறுவனங்களில், அரசினால் நிலைநாட்டப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களிடம் எவ்வளவோ முறைபாடுகளை செய்திருந்தார்கள். ஆனால் அவை ஒன்றுக்குமே நியாயமான முடிவுகள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் உண்மையான தீர்வுகளை வழங்கக் கூடிய ஆணைக்குழுவொன்றின் தேவை தொடர்பாக எமது மத்தியகுழுவில் ஆழமாக கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம் இவ்வாறான ஆணைக்குழுவொன்றை நிலைநாட்டுவதற்கு நாம் ஆதரவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று. அதேபோன்று இவ்வாறான ஆணைக்குழுக்களை பயன்படுத்தி குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களை பூர்த்திசெய்வதற்கு முயற்சிப்பதை தடுக்கும் வகையில் சில திருத்தங்களையும் நாம் இதில் உள்ளடக்கியே எமது ஆதரவை வழங்கினோம்.

01ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.. **நாட்டுப் பிரச்சினைகள்...**

தெரிவித்துள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது. இந்தச் செயற்பாடானது அந்த நிறுவனத்தை தனியார் மயமாக்கும் கதவை திறப்பதாகவே அமைகிறது.

நாட்டின் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்குத் தீர்வில்லாத மைத்திரி-ரணில் அரசாங்கமும் முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் போன்றே தீர்வைத் தேடி வருவது சர்வதேச ரீதியாகவும் தேசிய ரீதியாகவும் தோல்வியை நிரூபித்துள்ள, நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நவ லிபரல்வாத பொருளாதார கொள்கையிடமேயாகும். இந்த தோல்வியடைந்த முயற்சியைப் பரிசீலித்துப் பார்ப்பதானது, மக்களுக்குச் சொந்தமான வளங்களை அவர்களுக்கு இல்லாது செய்வது மட்டுமல்ல நாட்டையும் மக்களையும். மென்மேலும் அதனால் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடிக்கடிகளுக்கு கொண்டு செல்வதாகும். அதனால் அந்த நிலைமையைத் தோற்கடிப்பதற்காக உழைக்கும் மக்களுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு அனைத்து மக்களும் திரண்டெழும் காலம் உதயமாகியுள்ளது.

கோப் கமிட்டியின் கருத்தரங்கு

இந்தோநேசிய மாநாட்டில்

ஊழல், மோசடிக்கு எதிராக

சோசலிச இளைஞர் சங்கம் மர நடுகை

கடந்தகாலம் முழுவதும் காணாமற் போனோருக்கான நியாயம் கிடைக்கவில்லை!

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தேசிய அமைப்பாளர் தோழர் பிமல் ரத்நாயக்க

காணாமற் போனோர் தொடர்பான அலுவலகம் நிறுவும் நிலைநாட்டும் பிரேரணை அண்மையில் இலங்கை பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இப்பிரேரணைக்கு சில திருத்தங்களை உள்ளடக்கி மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஆதரவு தெரிவித்தது. இது வெறும் கண்துடைப்புக்காக கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், இப்பிரேரணை ஊடாக நாட்டை யுத்தத்திலிருந்து மீட்டடுத்த இராணுவத்தினருக்கு தண்டனை வழங்குவதற்கு கொண்டுவரப்பட்டது என்றும், அத்துடன் இது ஏகாதிபத்தியத்தின் தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக என்றும் இப்பிரேரணை தொடர்பாக நாட்டின் பல்வேறு தரப்பினர் பல கருத்துக்களை தெரிவிக்கின்றனர்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசியற்குழுவினால் யுத்தம் முடிவடைந்து ஒரு வாரத்துக்கு பின் துரித சவால்களை வெற்றிகொள்வதற்கு நடைமுறையான ஆரம்ப செயற்திட்டம் என 14கோரிக்கைகள் அடங்கிய யோசனை திட்டத்தை அன்றைய அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பாதிப்புற்ற மக்களின் அநீதிகளை ஆராய்வதற்காகவும், இனங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட விரிசலை இல்லாதொழிப்பதற்காகவும் உண்மையான மீள்கட்டுமான தேசிய திட்டத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்பது அதன் கருப்பொருளாகும்.

யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தமக்கு விளைவித்த அநீதிகளை தெரிவிப்பதற்காக ஓர் பொதுவான நிலையம் தேவை என்ற நிலைநாட்டலிருந்தே நாம் இந்த யோசனைகளை சமர்ப்பித்தோம். காணாமற்போனோருக்கும்,

பாதிப்புற்றோருக்கும் தமது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கு தேவையான நிலையமாகவும், எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறாமலிருப்பதற்கும் இவ்வாணைக்குழு அமைப்பது சேவையாற்றும் என்று எண்ணினோம். அதன்பின் சுமார் ஒன்றரை மாதங்களுக்குப் பின்பும் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்றோருக்கு நியாயம் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் ஓர் தீர்வு திட்டத்தை அரசாங்கத்துக்கு சமர்ப்பித்தோம். அதேபோன்று கடந்த தேர்தல் காலகட்டத்திலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி வெளியிட்ட கொள்கை பிரகடனத்திலும் இவ்வியம் தொடர்பாக கவனம் செலுத்தி அதன் 08ம் பக்கத்தில் "வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் சுமார் 30வருட காலமாக இடம்பெற்ற யுத்தத்தால் பல்வேறு பாதிப்புகளுக்கு இழப்புகளுக்கு முகம்கொடுத்த மக்கள் அனைவருக்கும் தமது குறைபாடுகளை வெளியிடுவதற்காகவும் தேசிய ஒற்றுமையை கட்டியெழுப்புவதற்காகவும் இப்பிரேரணை ஊடாக உண்மையை கண்டறியும் ஆணைக்குழு அமைக்கப்படும்" என குறிப்பிட்டிருந்தோம். எனவே தேர்தலுக்கு பின்பும் கொள்கையடிப்படையில் செயற்படுவது மக்கள் விடுதலை முன்னணி மட்டுமே என நாம் திடமாக நம்புகிறோம்.

எமது நாட்டில் பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களும் முகம் கொடுத்த அநீதிகளை கண்டறியும் ஆணைக்குழுவொன்றின் தேவை தொடர்ந்தும் இருக்கின்றது என்பது இனவாதிகளை தவிரந்த ஏனைய அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஓர் விடயமாகும். இன்றைய அரசு கூட காணாமற்போனோரின் விவரங்களை புகார்செய்யும் அலுவலகம் ஆரம்பிக்கும் பிரேரணையை கொண்டு வரப்பட்டது. உண்மையை ஆராந்து அதன்பின் செயற்படும் ஆணைக்குழு அல்ல. ஒரு இனத்தால் வேறு இனத்தவருக்கு விளைவித்த அநீதிகளை எதிர்ப்பதற்கும், மீண்டும் மீண்டும் இனக்கலவரங்கள் இடம்பெறாமல் தடுப்பதற்கும் இவ்வாறான ஆணைக்குழுவொன்றின் தேவை இன்றியமையாததாகும். அந்த நோக்கத்தில் எமது நாட்டு அரசாங்கங்கள் செயற்படுவதில்லை. எனவே காணாமற்போனோர் தொடர்பாக விவரங்களை சேகரிப்பது இதில் ஒரு கட்டம் மட்டுமே ஆகும். காணாமற் போனோரின் தாய்,

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்...

மீண்டும் இந்நாட்டில் ராஜபக்சக்களின் ஆட்சிக்கு இடமில்லை!

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தேசிய அமைப்பாளர் தோழர் பிமல் ரத்நாயக்க

ராஜபக்ச கும்பல் வேறு எந்த தரப்பினரைத் தம்வசப்படுத்தி அடிமைகளாக்கிக் கொண்டாலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியை அடிமையாக்கிக் கொள்ள முடியாது என்பது அவர்களுக்கு தெரியும் எனவே மக்கள் விடுதலை முன்னணி தொடர்பாக பொய் பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டும், அச்சுறுத்தியும், கடந்த ஆட்சியின் போது செய்த ஊழல், மோசடிகள் தொடர்பாக விசாரணை நடாத்தும் அதிகாரிகளை அச்சுறுத்தவதற்கும் முயற்சித்து வந்தாலும் மீண்டுமொரு முறை எமது நாட்டில் ராஜபக்ச ஆட்சியினை நிலைநாட்ட முடியாது என்பதினால் எவ்வித அச்சமும் இன்றி உரிய விசாரணைகளை துணிச்சலுடன் நடாத்துங்கள் என மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் தோழர் அநூர திசாநாயக்க தெரிவித்தார்.

கடந்த ஆகஸ்ட் 03ம் திகதி மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலமையகத்தில் இடம்பெற்ற செய்தியாளர் மாநாட்டின் போது இவர் இக்கருத்துக்களை தெரிவித்தார். இதில் மேலும் கருத்து வெளியிடுகையில், மகிந்த ராஜபக்சவின் 14நிமிட உரையை

கேட்டுப்பாருங்கள். அவர் FCIDக்கும் CIDக்கும், ஊழல், மோசடி ஆணைக்குழுவுக்கும், மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்குமே பிரதானமாக குற்றம் சுமத்துகிறார். வேறு விமர்சனங்கள் அவருக்கில்லை. ரணிலுக்கோ, மைத்திரிக்கோ குற்றம் சுமத்துவதில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுடன் எதையும் கதைத்து தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ராஜபக்ச கும்பலுக்கு தெரியும்.